

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนนครนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

สารนิพนธ์

ของ

จิราพร พาพลงาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

152.46
๑๕๖๖
๘.๖

๑

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

บทคัดย่อ

ของ

จิราพร พาพลงาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2548

h 282316

15 ก.พ. 2549

จิราพร พาผลงาม. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับ
อุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี. สารนิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการ
ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี องค์
ประกอบที่ศึกษา จำแนกได้ดังนี้ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลัง
ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้
แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง และองค์
ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียน สัม
พันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี ปีการ
ศึกษา 2547 จำนวน 300 คน เป็นนักเรียนชาย 155 คน และนักเรียนหญิง 145 คน เครื่อง
มือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตก
กังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า :

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดม
ศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ (X_3) และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_6)
2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดม
ศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่
5 (X_5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) ลักษณะทางกายภาพของการเรียน (X_{14}) สัมพันธภาพ
ระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน (X_{15}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{16})
3. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 8
องค์ประกอบ ได้แก่ นักเรียนชาย (X_1) นักเรียนหญิง (X_2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
(X_8) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_9) ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_{10}) อาชีพของผู้ป
กครองรับจ้างหรือเกษตรกร (X_{11}) อาชีพผู้ปกครองค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว (X_{12}) และอาชีพ
ของผู้ปกครองรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ (X_{13})

4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน (X_{15}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_9) และลักษณะทางกายภาพของการเรียน (X_{14}) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 ประการ สามารถรวมอธิบายความแปรปรวนความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี ได้ร้อยละ 21.30

5. สมการพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่

5.1 สมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 3.338 - .285 X_{15} + .210X_9 - .129X_{14}$$

5.2 สมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.239 X_{15} + .129X_9 - .129X_{14}$$

FACTORS AFFECTING FURTHER LEARNING ANXIETY OF LEVEL 4 STUDENTS
OF DARUNARATCHABURI SCHOOL IN CHANGWAT RATCHABURI

AN ABSTRACT
BY
JIRAPORN PAPOLNGAM

Presented in partial fulfillment of requirements for the
Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
October 2005

Jiraporn papolingam. (2005). *Factors affecting further learning anxiety of level 4 students of Darunaratchaburi school in changwat Ratchaburi*. Master's Project, M.ED. (Education Psychology) Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assist. Prof. Promptida Sankamkrue.

The purposes of this research were to determine the factors affecting further learning anxiety of level 4 students of Darunaratchaburi school in changwat Ratchaburi. The factors were three dimension. First of them were personal factors ; gender, age, grade level, academic achievement and achievement motivation. Second of them were family factors ; parental expectation, socio-economic status and parental occupation. Third of them were school-environment factors ; learning atmosphere, interpersonal relationship between students and teachers and interpersonal relationship between students and their peers groups.

The 300 samples were : 155 males and 145 females of level 4 students of Darunaratchaburi school in changwat Ratchaburi. In 2004. The instrument were questionnaires of the factors affecting further learning anxiety of level 4 students of Darunaratchaburi school in changwat Ratchaburi. The data were analyzed by Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among further learning anxiety of level 4 students and the following factors : age (X_3) and grade level 6 (X_6) at .01 level
2. There were significantly negative correlation among further learning anxiety of level 4 students and the following factors : grade level 4 (X_4), grade level 5 (X_5), academic achievement (X_7), learning atmosphere (X_{14}), interpersonal relationship between students and teachers (X_{15}) and interpersonal relationship between students and their peers groups (X_{16}) at .01 level
3. There were no significant correlation among further learning anxiety of level 4 students and the following factors : males (X_1), females (X_2), achievement motivation (X_8) parental expectation (X_9), socio-economic status (X_{10}), and parental occupation ($X_{11} - X_{13}$)

4. Three factors were significantly affected further learning anxiety of level 4 students at .01 level raking from the most to the least affecter were interpersonal relationship between students and teachers (X_{15}), parental expectation (X_9) and learning atmosphere (X_{14}). These 3 factors could predicted further lerning anxiety of level 4 students about percentage of 21.30

5. The predicted equation of effected further learning anxiety of level 4 students of Darunaratchaburi school in changwat Ratchaburi at .01 level were as follows :

5.1 In terms of raw scores were :

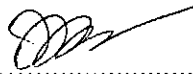
$$\hat{Y} = 3.338 - .285 X_{15} + .210X_9 - .129X_{14}$$

5.2 In terms of standard scores were :

$$Z = - .239 X_{15} + .129X_9 - .129X_{14}$$

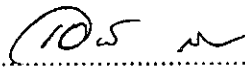
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดม
ศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี ของ จิราพร พาผลงาม
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

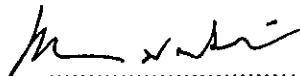
ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร มณีศรีขำ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย ชูชาติ)

วันที่...14...เดือนตุลาคม พ.ศ. 2548

ประกาศขอบคุณการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร. ทศพร มณีศรีขำ และรองศาสตราจารย์เวณี กริทอง กรรมการสอบปากเปล่าที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำปรึกษาให้ข้อคิดและข้อเสนอแนะในการทำวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เวณี กริทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และอาจารย์ดร. พาสนา จุลรัตน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ให้ตัวแบบที่ดีในการดำเนินชีวิต ให้ความกรุณาต่อผู้วิจัยเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ บาทหลวง ดร. จำเนียร จิตเสวรงค์ ผู้อำนวยการโรงเรียนดรุณาราชบุรีที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณคณะครูทุกท่าน ของโรงเรียนดรุณาราชบุรีที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี และขอขอบใจนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2547 ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณครูสุชาติ เหลืองไทย ครูปกิจ เหมือนจันทร์เชย ครูนิพนธ์ ชื่นชัย ที่ให้กำลังใจและช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดี ในระหว่างเรียนและการทำวิจัย ที่ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ในการวิจัยแก่ผู้วิจัย และขอขอบพระคุณทุกท่านที่ผู้วิจัยไม่ได้เอ่ยชื่อ ที่ให้ความช่วยเหลือและให้ความเมตตาอย่างสูงต่อผู้วิจัยตลอดมาอย่างดียิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสมัย พาพलगาม และคุณแม่สังวาล พาพलगาม ผู้ให้ความรัก ความเมตตา ความห่วงใยและให้ความช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา และขอขอบคุณพี่สาวที่ให้กำลังใจมาโดยตลอด

ขอให้สารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นสิ่งที่น่าสนใจซึ่งความภาคภูมิใจต่อการมีส่วนร่วมของผู้มีพระคุณทุกท่าน โดยผู้วิจัยจักพึงรำลึกถึงสิ่งดี ๆ เช่นนี้ ที่ได้รับจากทุกท่านตลอดไป

จิราพร พาพलगาม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	8
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อ.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อ.....	19
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	21
งานวิจัยเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	33
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนตรุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี.....	37
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	39
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	40
การสร้างเครื่องมือ.....	40
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	49
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	50
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	50
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	59
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	59
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
อภิปรายผล.....	62
ข้อเสนอแนะ.....	71
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	82
ภาคผนวก ก.....	83
ภาคผนวก ข.....	87
ภาคผนวก ค.....	102
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	109

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นเรียนและเพศ.....	40
2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำแนกตามเพศ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง.....	54
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านครอบครัว ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับครูผู้สอน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และด้านความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี.....	55
4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่มีต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อ ในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี.....	56
5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความวิตกกังวลในการศึกษาต่อ ในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี.....	57
6 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อ ในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี.....	58
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	103
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง...	104
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ ของการเรียนการสอน.....	105
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับครูผู้สอน.....	106
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับเพื่อน.....	107
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความวิตกกังวลใน การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา.....	108

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาตนเองและสังคมให้เจริญก้าวหน้าอย่างสูงสุด ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงถือได้ว่าเป็นสถาบันการศึกษาระดับที่เป็นผู้นำในการพัฒนา ทั้งในด้านทรัพยากรมนุษย์ เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ทั้งในทางตรงและทางอ้อม อีกทั้งเป็นแหล่งผลิตบุคลากรชั้นมัธยมศึกษา เพื่อออกไปรับใช้สังคม ประกอบกับมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทยเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่นักเรียนต้องการที่จะเข้าไปเรียนต่อมากที่สุดเพราะว่า มีค่าเล่าเรียนต่ำ เมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยเอกชน คนในสังคมไทยยังมีความเชื่อว่า การจบจากมหาวิทยาลัยของรัฐจะได้รับการยอมรับจากสังคมและมีโอกาสในการเข้าสู่งานที่มีเกียรติได้ง่ายกว่า (ธัญญ์ วรรณโชติก. 2536 : 1-2) แต่มหาวิทยาลัยของรัฐมีที่นั้งจำกัด ไม่สามารถรองรับความต้องการของผู้ที่จะเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐได้ จึงทำให้ระบบการคัดเลือกมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าทบวงมหาวิทยาลัยจะเปลี่ยนระบบแบบการสอบเอนทรานซ์ที่สอบเพียงครั้งเดียว มาเป็นการสอบวัดความรู้ปีละ 2 ครั้งแล้วก็ตาม แต่ก็ยังสร้างความกดดัน ความเครียดให้กับเด็ก ซึ่งมีความคาดหวังในการสอบสูง เพราะต้องมีการเตรียมตัวในการที่จะสอบตั้งแต่ ม.4 (การศึกษาวันนี้. 2545 : 27-28) ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกกลัว วุ่นวายใจ และเกิดความวิตกกังวลขึ้น จากการศึกษาวิจัยประชากรในกรุงเทพมหานคร เมื่อปี พ.ศ. 2540 ของกรมสุขภาพจิตพบว่า มีผู้ที่เป็นโรควิตกกังวลถึงร้อยละ 11 และ 2 ใน 3 มีอาการทางร่างกายควบคู่ไปด้วย (ชูชาติ ปานปรีชา. 2544 : 33)

ความวิตกกังวลสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน โดยเฉพาะวัยรุ่นที่อยู่ในช่วงของความสับสนในการเปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ พร้อมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ดังที่ สุชา จันทน์เอน (2541 : 50 - 51) ได้กล่าวว่า นอกจากวัยรุ่นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวแล้ว วัยรุ่นยังต้องเตรียมตัวสำหรับอาชีพ โดยเขาจะต้องทำการศึกษา สรรวจทดสอบความรู้ ความสามารถ ความสนใจของตนเองในการเลือกอาชีพ จึงทำให้วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องปรับตัวมากกว่าวันอื่น ๆ จึงทำให้เป็นวัยแห่งปัญหา มีปัญหาในการปรับตัวมาก มีความตึงเครียด และมีความวิตกกังวลสูง ซึ่ง ลักษณะ สิริวัฒน์ (2545 : 70 -71) กล่าวว่า ความวิตกกังวล (Anxiety) เป็นความรู้สึกชนิดหนึ่งที่ไม่สบายใจซึ่งจะออกมาในรูปของความกลัว (Fear) เช่น กลัวสอบเรียนต่อมหาวิทยาลัยไม่ได้ กลัวสอบตก กลัวเรียนจบออกมาแล้วไม่มีงานทำ ซึ่งความกลัวเหล่านี้จะก่อให้เกิดความไม่สบายใจซึ่งอาจเกิดขึ้นก่อนหรือหลังสถานการณ์ที่บุคคลนั้นประสบ อาจเกิดขึ้นได้จากสิ่งเร้าทั้งภายนอกและภายใน เช่น ค่านิยม ความเชื่อถือ สภาพสังคม เศรษฐกิจ ความวิตกกังวลอาจมีผลกระทบกระเทือนถึงการทำงานทางสรีระวิทยา ร่างกาย การหายใจ การหมุนเวียนของโลหิต และการนอนหลับก็เป็นอาการสามัญของความวิตกกังวล

จากการสำรวจสภาพจิตของนักเรียนที่สอบเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในปี 2540 ของ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (ศิริภา กุลวรกุลพิทักษ์. 2546 : 2 ; อ้างอิงจาก กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. 2540.) โดยสำรวจนักเรียนจำนวน 382 ราย พบว่า มีอัตราเด็ก เครียดประมาณร้อยละ 25.7 ซึ่งในจำนวนเด็กเครียด ร้อยละ 1 โดยมีความคิดจะฆ่าตัวตายถ้า สอบไม่ติด รวมทั้งพบว่านักเรียนที่กำลังเตรียมตัวสอบศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีความคาดหวังในการสอบสูง จึงเกิดการแข่งขันกันไปด้วย ดังนั้นในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องเตรียม รองรับเด็กเหล่านี้ และต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านคุณภาพและปริมาณควบคู่กันไปด้วย

จากที่ผู้วิจัยมีเพื่อนและรุ่นพี่เป็นครูสอนอยู่ในโรงเรียนตรุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี ผู้ วิจัยได้สัมภาษณ์เพื่อน ครูผู้สอน และครูผู้ดูแลเด็กนักเรียนประจำซึ่งเป็นรุ่นพี่ จำนวน 4 คน เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2547 ถึงปัญหาส่วนใหญ่ที่นักเรียนมาขอคำปรึกษา พอสรุปได้ ว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่นักเรียนมาขอคำปรึกษาเป็นปัญหาด้านการศึกษาต่อ เช่น กลัวสอบไม่ได้ กลัวไม่มีที่เรียน กลัวอ่านหนังสือไม่ทัน และมีการแข่งขันกันระหว่างนักเรียนต่างโรงเรียนกันมาก พอสมควร จึงทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลมาก ผู้วิจัยจึงได้สำรวจปัญหาของนักเรียนในช่วงชั้น ที่ 4 จำนวน 90 คน โดยการให้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด 2 ข้อ ดังนี้

ข้อแรก ถามว่าท่านคิดว่าท่านจะมีปัญหาใดบ้างในการสอบเข้าศึกษาต่อ ผลจากการสำรวจ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอบว่า กลัวสอบไม่ได้ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 กลัวทำข้อสอบไม่ได้ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และกลัวลืม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลัวสอบไม่ได้ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 กลัวทำข้อสอบไม่ได้ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 อ่านหนังสือไม่ทัน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และสับสน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตอบว่า กลัวสอบไม่ได้ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70 กลัวทำ ข้อสอบไม่ได้ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 อ่านหนังสือไม่ทัน จำนวน 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 13.33 และไม่รู้ว่าจะเริ่มอ่านหนังสือตรงไหนก่อน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

ข้อสอง ถามว่าจากปัญหาในข้อ 1 ท่านคิดว่ามีสาเหตุมาจากอะไร ผลจากการสำรวจพบ ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 , 5 และ 6 ตอบเหมือนกันคือ อ่านหนังสือไม่ทัน เป็นชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 เรียนไม่รู้เรื่อง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 6.67 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 และเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ไม่ตั้งใจเรียน เป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 คน คิด เป็นร้อยละ 16.67 ข้อสอบยาก เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และเป็นนัก

เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และจำนวนผู้เข้าสอบมาก เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้นดังกล่าว พบว่า นักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 น่าจะมีความวิตกกังวลในการสอบศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ดังที่ ไรครอฟท์ (Rycroft. 1978: 12) กล่าวว่า ความวิตกกังวลเป็นความรู้สึกของการเตรียมพร้อมเพื่อที่จะเผชิญกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ไม่คุ้นเคยในภาวะเช่นนี้ เมื่อบุคคลตระหนักว่าอะไรบางอย่างที่เป็นอันตรายต่อตน แต่ยังไม่สามารถลงมือจัดการกับสิ่งนั้นได้ เนื่องจากยังไม่ได้เกิดขึ้นจริง ๆ หากสิ่งนั้นเกิดขึ้นแล้วหรือบุคคลรับรู้อย่างแจ่มชัดแล้ว ความวิตกกังวลก็จะหมดไป เพราะไม่ต้องเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหานั้นแล้ว เหลือแต่การลงมือปฏิบัติจริง และภาวะอารมณ์ชนิดอื่นจะขึ้นมาแทนที่ความวิตกกังวล สอดคล้องกับ ฮิลการ์ด (Levitt : 22 – 23 n.d. ; citing Hilgard. 1967.) ที่กล่าวว่า ความวิตกกังวลเป็นลักษณะอารมณ์ที่ไม่น่าพึงพอใจ เป็นความรู้สึกที่หัวนกั้ว ซึ่งเกิดจากการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงอันตราย หรือเกิดจากความคับข้องใจที่คุกคาม สวัสดิภาพ ภาวะสมดุลหรือวิถีชีวิตบุคคล ความวิตกกังวลเปรียบเหมือนสัญญาณเตือนอันตรายของจิตใจที่บ่งเตือนให้บุคคลรู้ว่าเริ่มมีความไม่สมดุลเกิดขึ้นในจิตใจ ความวิตกกังวลมีลักษณะคล้ายความเจ็บปวด ซึ่งเป็นสัญญาณเตือนภัยของร่างกาย และหากบุคคลเกิดความวิตกกังวลในระดับสูงย่อมก่อให้เกิดความวิตกกังวลหลายด้าน ทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ทำให้เกิดความตึงเครียดและไร้ความสุข หากมีในระดับสูงมาก ๆ อาจทำให้เกิดอาการต่าง ๆ ที่รุนแรงได้ ความวิตกกังวลเป็นสาเหตุของพฤติกรรมแปรปรวนทั้งหลาย และแมนดีลา และซาราสัน (กุลสิรี โค้วสุวรรณ. 2543 : 19 ; อ้างอิงจาก Mandlar ; Sarason. 1979.) กล่าวว่า ความวิตกกังวลในการสอบจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนรู้ของบุคคลคือ บุคคลที่มีความวิตกกังวลในการสอบสูง จะคิดหมกมุ่นอยู่กับตนเองจนไม่สามารถตอบสนองได้อย่างเหมาะสมเมื่อบุคคลต้องเผชิญกับเงื่อนไขการประเมินผล

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เช่น ผู้บริหารโรงเรียน ครูและผู้ปกครอง ใช้ประกอบการวางแผนนโยบายเพื่อช่วยในการลดความ วิตกกังวลของนักเรียนนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี ให้นักเรียนได้มี การเตรียมตัวได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพในปีต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำนวน 599 คน เป็นนักเรียนชาย 310 คน และนักเรียนหญิง 289 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำนวน 300 คน เป็นนักเรียนชาย 155 คน และนักเรียนหญิง 145 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1976 : 886 – 887) ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1.1 องค์ประกอบส่วนตัว ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.2 อายุ

1.1.3 ระดับชั้น

1.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่

1.2.1 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

- 1.2.2 จานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- 1.2.3 อาชีพของผู้ปกครอง
- 1.3 องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่
 - 1.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียน
 - 1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
 - 1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หมายถึง ความรู้สึกกลัวของนักเรียนต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ข้างหน้าที่ยังมาไม่ถึงเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ได้แก่ กลัวจะเตรียมตัวไม่พร้อม กลัวจะอ่านหนังสือไม่ทัน กลัวจะสอบไม่ได้ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจ ดังมีรายละเอียด ต่อไปนี้

1.1 ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางกาย ได้แก่ แ่นหน้าอก หัวใจหรือชีพจรเต้นเร็ว นอนไม่หลับ ปัสสาวะบ่อย มือเท้าเย็น เหงื่อออกมากกว่าปกติ และรับประทานอาหารได้น้อยกว่าปกติ

1.2 ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางด้านจิตใจ ได้แก่ คิดฟุ้งซ่าน หงุดหงิด ตกใจง่าย กระสับกระส่าย และขาดสมาธิ

2. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการสอบการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการสอบการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ดังมีรายละเอียดดังนี้

2.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1 เพศ ได้แก่ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง

2.1.2 อายุ หมายถึง ระยะเวลาเป็นปีเริ่มตั้งแต่ ปี พ.ศ. ที่เกิดของนักเรียน

จนถึงปัจจุบัน

2.1.3 ระดับชั้น ได้แก่

2.1.3.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.1.3.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.1.3.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนโดยพิจารณาจากระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมถึงภาคเรียนสุดท้ายที่กำลังศึกษา

2.1.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ลักษณะของความต้องการของนักเรียนที่ผลักดันให้เกิดความพากเพียรในการทำสิ่งต่าง ๆ ตามความปรารถนาหรือการตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับการสอบศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้สำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ ความตั้งใจ ความสนใจ ความกระตือรือร้น และความมุ่งมั่นในการสอบ มีการกำหนดเป้าหมายที่มีความเป็นไปได้ที่จะทำได้สำเร็จ เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง มีความเพียรพยายามในการสอบเพื่อความสำเร็จโดยไม่ย่อท้อ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสอบศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

2.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่

2.2.1 ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนถึงความปรารถนาหรือเป้าหมายของผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาต่อของนักเรียน ได้แก่ อยากจะให้นักเรียนเรียนให้สูง อยากให้นักเรียนมีงานทำที่ดี

2.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวหมายถึงรายได้ที่ได้รับเป็นประจำของผู้ปกครอง รวมกันในแต่ละเดือน

2.2.3 อาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ได้แก่

2.2.3.1 รับราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจ

2.2.3.2 รับจ้างหรือเกษตรกร

2.2.3.3 ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว

2.3 องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน ทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพ ได้แก่

2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ ขนาดของห้องเรียน การถ่ายเทของอากาศ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของห้องเรียน บริเวณของห้องเรียนปราศจากกลิ่น และเสียงรบกวน

2.3.1.2 สื่อและอุปกรณ์ ได้แก่ ปริมาณสื่อ อุปกรณ์การเรียนมีเพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน ความทันสมัย คุณภาพการใช้งาน และความชัดเจนถูกต้องตามวัตถุประสงค์

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู และการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธที่ดีต่อกัน ดังนี้

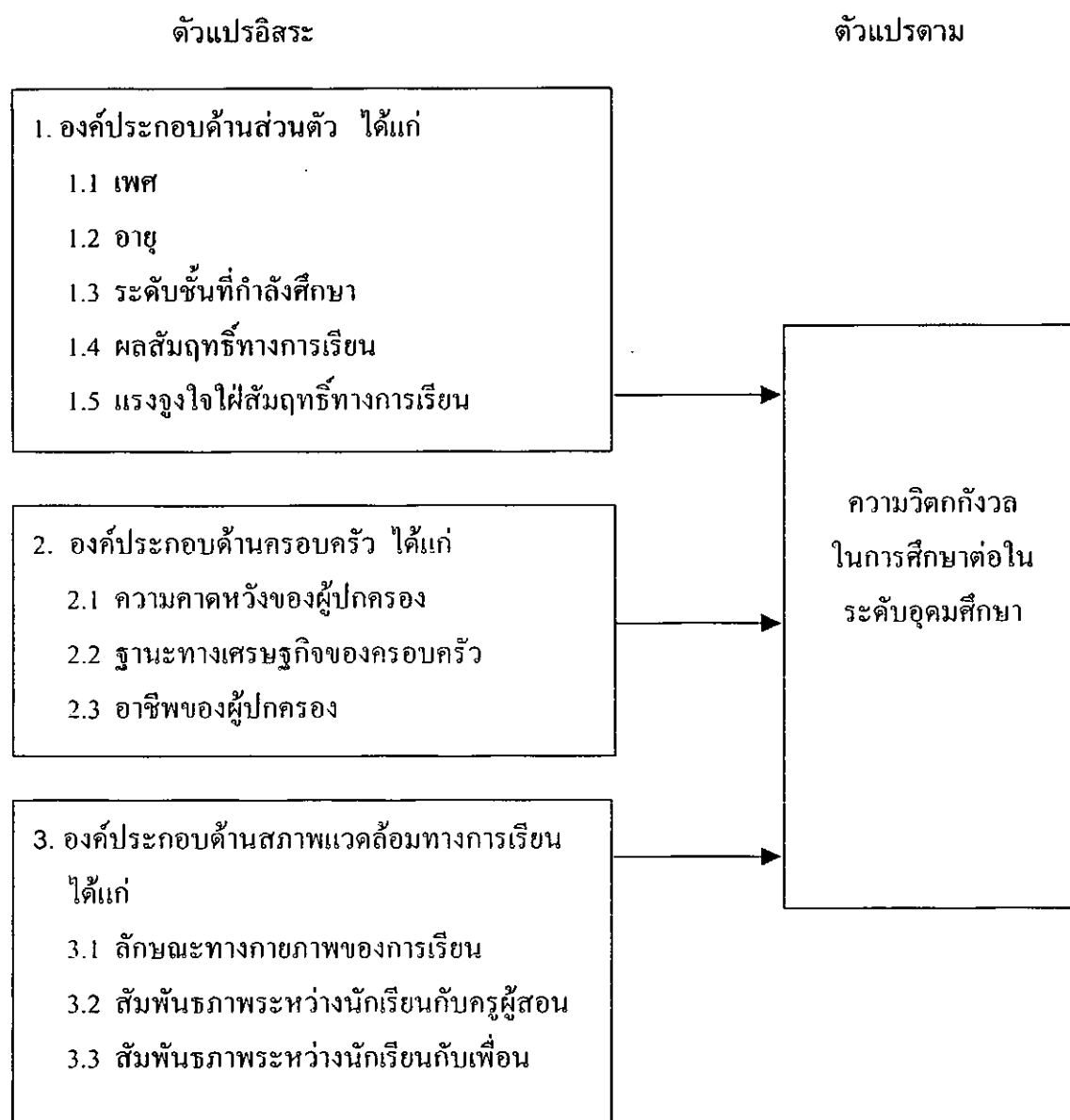
2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ได้แก่ การให้ความเคารพ เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู ตั้งใจและสนใจในสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน ปรีक्षाครูทั้งในด้านการเรียน และปัญหาส่วนตัว

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ได้แก่ ให้ความรัก ความสนใจ เอาใจใส่ เป็นกันเอง ให้คำปรึกษาและชี้แนะแก่นักเรียนทั้งทางด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนัก

เรียนและเพื่อนที่ปฏิบัติต่อกันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความใกล้ชิด ความห่วงใย ความสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ด้วยความรักและสามัคคี

กรอบแนวคิดในการศึกษา

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี
2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

1.1.1 ความหมายของความวิตกกังวล

เพิร์ลส (Patterson. 1973 : 348 ; citing Perls. N.d.) กล่าวว่า ความวิตกกังวลเป็นช่องว่างระหว่างปัจจุบันกับอนาคต นั่นคือเมื่อบุคคลคิดถึงเรื่องที่ยังไม่เกิดขึ้นความคิดของบุคคลจะกระโดดจากปัจจุบันไปสู่อนาคต ทำให้เกิดความรู้สึกวิตกกังวล

เจอร์ซิลด์ (ประสาธ อิศรปริดา. 2521 : 45 ; อ้างอิงจาก Jersild. n.d.) อธิบายว่า ความวิตกกังวล หมายถึง ความวุ่นวายใจที่เกิดขึ้นจากการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะมีสิ่งใดเกิดขึ้นหรือจะมีภัยอันตรายใด ๆ เกิดขึ้นแก่ตน เป็นสภาพทางจิตใจที่ไม่พึงปรารถนา เป็นการตอบสนองต่อสิ่งที่เป็นอันตรายหรือสิ่งที่มาข่มขู่และถ้าเกิดความกลัวหรือความวิตกกังวลในอัตราที่ค่อนข้างสูงแล้วก็จะทำให้มีปฏิกิริยาทางร่างกายเกิดขึ้น เช่น กลไกของระบบประสาท ทำให้ต่อมอะดรีนัล (Adrenal Gland) ทำงานมากขึ้น มีผลทำให้หัวใจเต้นเร็ว ระบบย่อยอาหารทำงานช้าลง มีเหงื่อออกตามฝ่ามือและมีการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ อีกด้วย

ไรครอฟท์ (Rycroft. 1978 : 12) อธิบายว่า ความวิตกกังวลเป็นความรู้สึกของการเตรียมพร้อม เพื่อเผชิญหน้ากับสิ่งที่จะเกิดขึ้นและความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ไม่คุ้นเคย ภาวะเช่นนี้เกิดขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักว่ามีอะไรบางอย่างที่เป็นอันตรายต่อตน แต่ยังไม่สามารถลงมือจัดการกับสิ่งนั้นได้ เนื่องจากยังไม่ได้เกิดขึ้นจริง ๆ หากสิ่งนั้นเกิดขึ้นแล้ว หรือบุคคลรับรู้อย่างแจ่มชัดแล้ว ความวิตกกังวลก็จะหมดไป เพราะไม่ต้องเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาแล้วเหลืออยู่แต่การลงมือปฏิบัติจริง และภาวะอารมณ์ชนิดอื่นจะเข้ามาแทนที่ความวิตกกังวล นอกจากนี้

ไรครอฟท์ ยังเชื่อว่าเมื่อความวิตกกังวลเกิดกับสิ่งที่คุณไม่รู้จักรักยอมแสดงว่า ประสบการณ์ใหม่ทั้งหลายที่คุณไม่เคยผ่านพบมาก่อน สามารถก่อให้เกิดความวิตกกังวลได้ทั้งสิ้นไม่ว่าประสบการณ์นั้นจะน่าพึงพอใจหรือไม่ก็ตาม

นักทฤษฎีแนวจิตวิเคราะห์มีแนวคิดคล้ายกับทัศนะดังกล่าวข้างต้น คือ มองว่าความวิตกกังวลเป็นการตอบสนองของคุณต่อการรับรู้บางอย่างหนึ่งที่บุคคลนั้นคิดว่าเป็นอันตรายต่อสวัสดิภาพของตน อันตรายดังกล่าวนี้จะซ่อนเร้นอยู่ในจิตใจไว้ลึกและมักเป็นอันตรายที่เกิดขึ้นภายในมากกว่าจะเป็นอันตรายที่เห็นได้จากภายนอก (Adam. 1977 : 71) ส่วนออซูเบล (Ausubel. 1968 : 245) มองความวิตกกังวลว่าเป็นแนวโน้มของบุคคลที่จะตอบสนองต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยความกลัวเพราะมีความรู้สึกว่าการกระทำหรือสถานการณ์ นั้น ๆ จะทำให้เขาต้องสูญเสียความภาคภูมิใจในตนเอง (Self-Esteem) ความวิตกกังวลต่างจากความกลัวในแง่ที่ว่า สิ่งที่มากระทำนั้นมักจะกระทำต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลมากกว่าที่จะกระทำต่อร่างกายของบุคคลนั้น ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 173-174) มีความคิดเห็นเช่นเดียวกับออซูเบล ที่ว่าความวิตกกังวลเป็นภาพคล้ายความกลัวและมีความสัมพันธ์กับความกลัวอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ ยังมีความสัมพันธ์ในด้านการจูงใจ ทั้งนี้เพราะความวิตกกังวล เป็นสภาพที่บุคคลรู้สึกกระวนกระวายใจ เป็นความกลัวซึ่งต่างจากความกลัวธรรมดา คือ ความกลัวธรรมดานั้นมีวัตถุที่ทำให้กลัว หรือสิ่งที่ทำให้กลัวปรากฏเป็นรูปร่างให้เห็น ดังนั้น อาจพูดได้ว่าความวิตกกังวลเป็นความกลัวที่เลือนรางไม่แจ่มชัด แต่คล้ายกับความกลัวในแง่ที่ว่า เป็นสภาพที่ทำให้บุคคลรู้สึกไม่สบายใจเกิดความตึงเครียด

เลวิตต์ (Levitt. 1967 : 8-9) กล่าวว่า ความวิตกกังวลและความกลัวมีลักษณะร่วมกัน ต่างกันที่ความกลัวเป็นภาวะที่เกิดขึ้นอย่างมีเป้าหมาย คือ บุคคลรู้ว่าตนกลัวสิ่งใดหรือสภาพการณ์ใด แต่ความวิตกกังวลเป็นอารมณ์ที่บุคคลคิดว่าเหตุการณ์ที่น่ากลัวที่กำลังจะเกิดขึ้นแต่ไม่รู้ชัดว่าเป็นสิ่งใด ความวิตกกังวลเช่นนี้เรียกว่า ความวิตกกังวลแบบเลื่อนลอย (Free-Floating Anxiety) แต่หากเป็นความวิตกกังวลที่เฉพาะเจาะจง คือรู้สิ่งเร้าชัดเจนจะใช้คำว่า "ความกลัว" แทน สอดคล้องกับ อัดัมส์ (Adams. 1977 : 71) ซึ่งกล่าวว่า ความกลัวเป็นอารมณ์พื้นฐานของความวิตกกังวล

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความวิตกกังวล หมายถึง สภาพทางอารมณ์ที่เป็นผลมาจากจิตใจที่ถูกรบกวนด้วยสถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าต่อสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้นของบุคคล ทำให้เกิดความตึงเครียด กระวนกระวายใจ ไม่สบายใจ ขาดความมั่นใจ เกิดความคับข้องใจที่อาจมีความกลัวร่วมอยู่ด้วย ซึ่งแสดงออกทั้งทางร่างกายและจิตใจ

1.1.2 การเกิดความวิตกกังวล

ความวิตกกังวลอาจเกิดจากภาวะที่คุณสามารถระบุสาเหตุชัดเจนได้เพียงแต่ไม่สามารถตอบสนองสิ่งเร้าที่คุณคามอยู่นั้นให้เป็นการกระทำโดยตรงได้ เนื่องจากสาเหตุใด

สาเหตุหนึ่ง เช่น ภาวะนั้นยังไม่ปรากฏชัด หรือบุคคลไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าควรตอบสนองสิ่งเร้านั้นอย่างไร หรือบุคคลไม่สามารถตอบสนองสิ่งเร้านั้นในทันทีตามต้องการได้ จึงต้องรอต่อไปจนถึงเวลาที่กำหนด สาเหตุเหล่านี้ก่อให้เกิดความกลัวที่คุกกรุ่นแต่ไม่อาจกำหนดแนวทางตอบสนองสิ่งเร้านั้นได้ (Epstein. 1972 : 311)

โกรเอน (Groen. 1975 : 733) ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับความวิตกกังวลไว้ว่า โดยตัวของเหตุการณ์เองแล้ว ไม่ใช่ตัวก่อความวิตกกังวลโดยตรง แต่การรับรู้ของบุคคลต่อเหตุการณ์นั้น ๆ ต่างหากที่ทำให้เกิดความวิตกกังวล

เบค (Beck. 1972 : 349) กล่าวว่า แม้สภาพการณ์ที่กดดันจะมีส่วนสร้างให้เกิดความวิตกกังวลได้ แต่สภาพการณ์เหล่านี้เป็นตัวการทำให้เกิดความวิตกกังวลได้น้อยกว่าสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นตามการรับรู้ของบุคคล หากบุคคลใดรับรู้ถึงความกดดันมาก ก็มีแนวโน้มที่จะเกิดความวิตกกังวลได้ง่ายกว่าบุคคลที่รับรู้ได้น้อย นั่นคือ องค์ประกอบด้านความคิดมีผลต่อการเกิดความวิตกกังวล ยิ่งกว่าตัวสภาพกดดันภายนอกที่แท้จริง ประสบการณ์ของบุคคลก็เป็นตัวการสำคัญตัวหนึ่งที่ทำให้สภาพการณ์ซึ่งอาจไม่มีอะไรร้ายแรง กลายเป็นสภาพที่กดดันขึ้นอย่างมากได้ โดยบุคคลประเมินอันตรายที่จะเกิดขึ้นเกินจากความเป็นจริง และขณะเดียวกันก็ประเมินความสามารถของตนที่จะจัดการกับภาวะนั้น ๆ ต่ำกว่าความเป็นจริงด้วย ซึ่งทั้ง 2 ประเด็นนี้จะเป็นตัวเร้าให้เกิดความวิตกกังวลขึ้น และความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นนี้ก็กลายเป็นตัวแนะถึงสัญญาณอันตรายของสภาพการณ์นั้น ทำให้เพิ่มความเข้มของความวิตกกังวลขึ้นไปอีกกลายเป็นวงจรต่อเนื่องของความวิตกกังวล และมีผลทำให้เกิดความแปรปรวนทางด้านสรีระได้ด้วย

ฟิลิปส์ มาร์ติน และเมเยอร์ (Phillips, Martin ; & Meyers. 1972 : 412) ได้แบ่ง กระบวนการเกิดความวิตกกังวลออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับแรก เมื่อบุคคลปะทะสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นจะอยู่ในระบบรับรู้ความรู้สึก และการเคลื่อนไหว (Sensory Motor) ซึ่งเป็นกลไกทางสรีระ

ระดับที่ 2 ความวิตกกังวลที่บุคคลประสบจะแปรรูปไปสู่การรับรู้โดยประสบการณ์นั้นจะถูกแปลงไปเป็นภาพพจน์และจินตนาการต่าง ๆ

และในระดับที่ 3 ความวิตกกังวลจะผสมผสานกันระหว่างการสร้างสัญลักษณ์ และการให้ความหมายซึ่งเกิดจากกระบวนการทางความคิด ในระดับสุดท้ายนี้ความวิตกกังวลจะแสดงออกในเชิงลบ เช่น การถดถอยและมีแนวโน้มที่จะเกิดกลไกป้องกันตนเองในรูปต่าง ๆ

นอกจากนั้น ทั้ง 3 ยังได้สรุปว่า ความวิตกกังวลเกิดจากการกระตุ้นของภาวะกดดันทางจิต และภาวะกดดันทางจิตนี้เกิดขึ้นเพราะบุคคลเกรงว่าความคาดหวังของตนจะไม่ได้รับผลที่น่าพอใจ ทำให้บุคคลขาดความมั่นใจต่อเหตุการณ์ข้างหน้า ความหวั่นเกรงดังกล่าวก่อเกิดขึ้นจากการปะทะกับสิ่งแวดล้อมและจากความคิดของบุคคลนั่นเอง ซึ่งเป็นทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในที่จะบ่งชี้ปฏิกิริยาวิตกกังวลของบุคคลต่อสถานการณ์ที่กดดันนั้นจะเกิดขึ้น หรือไม่เกิดขึ้น

จากแนวความคิดของ ฟิลิปส์ มาร์ติน และเมเยอร์นี้ แสดงให้เห็นว่า ระบบการคิดเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเกิดความวิตกกังวล

ลาซารัสและเอเวอริลล์ (Lazarus and Averill. 1972 : 242-244) ได้ศึกษากระบวนการทางความคิดที่เชื่อมโยงระหว่างสถานการณ์จากสภาพแวดล้อมกับปฏิกิริยาตอบสนองทางอารมณ์ โดยวิเคราะห์อารมณ์ที่เกิดขึ้นได้จากการประเมิน 3 ขั้นตอน คือ การประเมินขั้นตอนแรกนั้นบุคคลจะตัดสินสถานการณ์ว่าเกิดขึ้นนั้นเกี่ยวข้องกับตนหรือไม่ และจะก่อให้เกิดผลทางดีหรือทางร้าย การประเมินขั้นที่ 2 บุคคลจะพิจารณาเพื่อเลือกวิธีการจัดการกับสิ่งร้ายที่อาจเกิดขึ้น หรือส่งเสริมสิ่งดีที่น่าจะได้รับการประเมินขั้นที่ 3 เป็นการทบทวนและประสิทธิภาพของการตอบสนองและเปลี่ยนแปลงการตอบสนองที่บกพร่องเสียใหม่ ให้เหมาะสมกับข้อมูลเดิมซึ่งได้จากการประเมินในขั้นแรก การประเมินทั้ง 3 ขั้นนี้ได้อิทธิพลจากตัวแปร 2 ประเภทคือ ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหลายที่เป็นตัวทำให้เกิดการตอบสนองตัวเรานี้อาจมีอยู่โดยที่บุคคลรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ ตัวแปรประเภทที่ 2 คือ ตัวแปรด้านลักษณะบุคคล เช่น เจื่อนไขทางสรีระ การสั่งสมทางสังคม และความเป็นมาจากอดีตของบุคคล เป็นต้น การประเมินขั้นที่แสดงออกในรูปของการจัดการต่อสิ่งเรานั้น แยกได้เป็น 2 ประเภท คือ การแสดงออกเป็นพฤติกรรมโดยตรง ได้แก่ การสู้ การหลีกเลี่ยง การดิ้นรนให้ถึงเป้าหมาย เป็นต้น ส่วนอีกประเภทหนึ่ง คือ การแสดงออกเป็นกระบวนการภายในของบุคคล เช่น ความฟุ้งซ่าน การคิดฝัน การป้องกันตนเอง เป็นต้น

จากแนวคิดนี้ ลาซารัส และเอเวอริลล์ นำความวิตกกังวลมาวิเคราะห์ว่า เป็นอารมณ์พื้นฐานมาจากการประเมินของบุคคลต่อภาวะที่คุกคามจนอยู่ (Lazarus and Averill. 1972 : 246)

แมนน์เลอร์ (Epstein. 1972 : 301 ; อ้างอิงจาก Mandler. 1966) กล่าวว่าไว้ว่าความวิตกกังวลจะยิ่งเพิ่มขึ้นถ้าบุคคลอยู่ในภาวะอันจนหนทาง (Helplessness)

เอฟสไตน์ (Epstein. 1972 : 303-305) สรุปว่า ความวิตกกังวลเกิดจากเจื่อนไขต่าง ๆ 3 แบบ ได้แก่

1. ความวิตกกังวลซึ่งเกิดจากการเร้าเกินระดับ เป็นการเร้าทางกายภาพ ซึ่งมีมากเกินไปขีดความสามารถที่อินทรีย์จะรับไว้ได้ ปฏิกิริยาตอบสนองของอินทรีย์ต่อสิ่งเร้านี้ เป็นการตอบสนองที่ถูกล้างเจื่อนไขมาจากความเจ็บปวดทางกายภาพ แล้วก่อให้เกิดความกลัวและความวิตกกังวลขึ้น และขีดความสามารถของอินทรีย์ที่จะต้านรับสิ่งเร้านี้ขึ้นอยู่กับความสำคัญของสิ่งเร้าที่อินทรีย์เคยถูกล้างเจื่อนไขมาก่อน

2. ความวิตกกังวลซึ่งเกิดจากความไม่กลมกลืนกันของความคิด หมายถึง การจัดประสบการณ์ของตนไม่สอดคล้องกับความคาดหวัง นั่นคือ ความคาดหวังไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ก็จะทำให้เกิดความกดดันและนำไปสู่ความวิตกกังวลได้

3. ความวิตกกังวลเกิดจากความไม่สามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นได้ เนื่องด้วยเจื่อนไขต่าง ๆ ที่ปิดกั้นไว้ ได้แก่ การไม่รู้ต้นตอของสิ่งเร้าที่ชัดเจน การตอบสนองที่ต้องใช้ระยะเวลารอคอยที่ยาวนาน ความขัดแย้งระหว่างการตอบสนองที่ต้องเลือก หรือการตอบสนองที่ควรจะเป็น ไม่อยู่ในวิสัยที่จะจัดให้มีขึ้นได้ เจื่อนไขเหล่านี้ก่อให้เกิดความคับข้องใจ และนำไปสู่

ความวิตกกังวล และสภาพความรู้สึกเฉพาะบุคคลที่สัมพันธ์กับความวิตกกังวล ลักษณะนี้ คือ ภาวะอับจนหนทาง

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2524 : 90) ให้ความหมายของความวิตกกังวลไว้ว่า เป็นผลมาจากความกลัวเรื่องต่าง ๆ โดยนึกคิดและทำนายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอนาคต เกรงว่าจะเป็นไปในทางที่ไม่ดี ซึ่งบางทีสิ่งนั้นอาจจะเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นก็ได้

ประสิทธิ์ ชาญศิริ (2533 : 9) กล่าวว่า ความวิตกกังวลเป็นสภาพจิตใจที่มีความตึงเครียด ระวัง และกลัว บางครั้งก็หาสาเหตุได้ บางครั้งก็หาสาเหตุไม่ได้ เป็นความกลัวที่ต่อเนื่อง ซึ่งอาจสังเกตได้แต่อยู่ในระดับต่ำ และบุคลิกภาพของคนส่วนหนึ่งมาจากความวิตกกังวล

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความวิตกกังวลเกิดจาก การกระตุ้นของภาวะกดดันทางจิต และสภาวะกดดันทางจิตนี้ เกิดขึ้นเพราะบุคคลเกรงว่า ความคาดหวังของตน จะไม่ได้รับผลที่น่าพอใจ ทำให้บุคคลขาดความมั่นใจต่อเหตุการณ์ข้างหน้า ความหวั่นเกรงดังกล่าว เกิดขึ้นจากการปะทะกับสิ่งแวดล้อมและจากความคิดของบุคคลนั้น ที่ไม่สามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นได้

1.1.3 ประเภทของความวิตกกังวล

ฟรอยด์ (Levitt. 1967 : 18-19 ; อ้างอิงจาก Freud. 1923) ได้แบ่งความวิตกกังวล ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ความวิตกกังวลตามความจริง (Reality Anxiety) คือ ความกลัวอันตรายที่แท้จริงในโลก
2. ความวิตกกังวลแบบโลกประสาท (Neurotic Anxiety) คือ ความกลัวว่าสิ่งที่ทำไปตามสัญชาตญาณนั้นจะได้รับการลงโทษ ความวิตกกังวลแบบนี้มีรากฐานมาจากความเป็นจริงทั้งนี้เพราะเคยถูกพ่อแม่ หรือผู้มีอำนาจลงโทษ
3. ความวิตกกังวลที่เกี่ยวกับศีลธรรม (Moral Anxiety) มีความกลัวต่อมโนธรรม (Conscience) คือ กลัวว่าความคิดหรือการกระทำบางอย่างจะขัดหลักศีลธรรมที่บุคคลได้รับการอบรมสั่งสอนมาแต่วัยเด็ก ความวิตกกังวลแบบนี้มีรากฐานมาจากความเป็นจริงด้วยเหมือนกัน ทั้งนี้ เพราะบุคคลเคยถูกลงโทษเนื่องจากฝ่าฝืนหลักศีลธรรมจึงเกิดความกลัวว่าจะถูกลงโทษอีก

สุวนีย์ ดันติพัฒนานันต์ (2522 : 130-131) ได้กล่าวถึงชนิดของความวิตกกังวลในคนปกติและในผู้ป่วยซึ่งจำแนกออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. ความวิตกกังวลแบบปกติ (Normol Anxiety) ความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เป็นแหล่งของพลังงานที่กระตุ้นให้บุคคลมีพลังในการต่อสู้ เพื่อดำรงชีวิต เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลคิดวางแผนเพื่อหาทางเอาชนะอุปสรรคที่มาขัดขวางความวิตกกังวลประเภทนี้จะเกิดขึ้นได้ สัดส่วนกับสิ่งกระตุ้นนั้น และจะเกิดขึ้นไม่นานเมื่อตัวกระตุ้นลดลง ความวิตกกังวลก็ลดลงตามไปด้วย พบได้ในขณะที่บุคคลประสบกับภาวะคุกคามต่อสวัสดิภาพของตน เช่น ความเจ็บป่วย ภาวะสอบไล่

2. ความวิตกกังวลในโรคประสาท (Neurotic Anxiety) เป็นภาวะความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นไม่ได้สัดส่วนกับตัวกระตุ้น นั่นคือ สาเหตุของความวิตกกังวลเพียงเล็กน้อย ทำให้บุคคลตื่นกลัวและตอบสนองต่อภาวะความวิตกกังวลเกินขอบเขต

3. ความวิตกกังวลเป็นพยาธิสภาพ หรือความวิตกกังวลเรื้อรัง (Pathologic or Chronic Anxiety) เป็นภาวะที่ตื่นเครียดตลอดเวลา สาเหตุของความวิตกกังวลแบบนี้มักเกี่ยวกับสิ่งที่เก็บกดไว้ หรือข้อขัดแย้งที่บุคคลยอมรับไม่ได้ มีผลทำให้เกิดพฤติกรรมแปลก ๆ เป็นพฤติกรรมชนิดโรคประสาท หรือโรคจิตทั้งหลาย

แคทเทลและเชียร์ (Cattell ; & Chear. 1961) ลาซารัส (Lazarus. 1966) และสปิลเบอร์เกอร์ (Spielberger. 1966) แบ่งความวิตกกังวลออกเป็น 2 ประเภท (Levitt.1967 : 13-15) คือ

1. ความวิตกกังวลซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ (State Anxiety) หรือ (Situational Anxiety) หรือ (Acute Anxiety) หมายถึง ความวิตกกังวลซึ่งเกิดกับบุคคลแต่ละคนในบางสถานการณ์เท่านั้น ความเข้มของความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นขึ้นอยู่กับความเข้มของสิ่งเร้า ความวิตกกังวลประเภทนี้จะมีค่าสูง แต่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะคงอยู่ในช่วงเวลาอันสั้น ผู้ที่มีความวิตกกังวลแบบนี้มากคือ ผู้ที่มีความถี่ของความวิตกกังวลในสถานการณ์ต่าง ๆ มาก

2. ความวิตกกังวลซึ่งเป็นลักษณะคงที่ในตัวบุคคล (Trait Anxiety) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "Chronic Anxiety" ความวิตกกังวลประเภทนี้มักจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน จนเป็นลักษณะประจำวันของบุคคลซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ (Personality Trait) บุคคลที่มีความวิตกกังวลประเภทนี้จะเกิดความวิตกกังวลสถานการณ์ทั่ว ๆ ไปทุกสถานการณ์ และโดยทั่ว ๆ ไป ทุกคนจะมีความวิตกกังวลประเภทนี้โดยไม่รู้ตัว

อย่างไรก็ตาม ระดับของความวิตกกังวลซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ (State Anxiety) นั้นจะขึ้นอยู่กับความวิตกกังวลซึ่งเป็นลักษณะคงที่ของบุคคล (Trait Anxiety) ด้วย กล่าวคือ คนที่มีความวิตกกังวลซึ่งเป็นลักษณะคงที่สูง ย่อมมีแนวโน้มที่จะเกิดความวิตกกังวลในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้มาก และมีความเข้มในระดับสูงด้วย

ส่วน ซาราสันและคนอื่น ๆ (Sarason ; & others. 1960 : 7-10) ได้แบ่งความวิตกกังวลออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความวิตกกังวลในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป (General Anxiety)

2. ความวิตกกังวลเฉพาะบางสถานการณ์ (Specific Anxiety) เช่น ความวิตกกังวลในการสอบ ความวิตกกังวลในการเรียน

อย่างไรก็ตาม ถ้าพิจารณาอย่างละเอียดจะเห็นว่า ความวิตกกังวลในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป (General Anxiety) ก็คือ ความวิตกกังวลซึ่งเป็นลักษณะคงที่ (Trait Anxiety) ส่วนความวิตกกังวล เฉพาะบางสถานการณ์ (Specific Anxiety) นั้นเอง และในการวิจัยครั้งนี้ความวิตกกังวลที่กล่าวถึง หมายถึง ความวิตกกังวลเฉพาะบางสถานการณ์ คือ ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อ

1.1.4 ระดับของความวิตกกังวล

ความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นในบุคคลแต่ละครั้งนั้น มีความรุนแรงไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งกระตุ้น ความหมายของเหตุการณ์และบุคลิกภาพของบุคคลนั้น ๆ ถ้าเป็นบุคคลที่หัวนโหวง่ายเหตุการณ์เพียงเล็กน้อยก็ทำให้เกิดความวิตกกังวลในระดับรุนแรงได้เหมือนกัน ระดับความเข้มของความวิตกกังวลจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับบุคคล และเหตุการณ์โดยทั่วไป อาจใช้เครื่องหมายบวก (+) เป็นตัวบอกระดับความวิตกกังวล ซึ่งจากเอกสารโรเนียวขององค์การอนามัยโลก (ชมชื่น สมประเสริฐ. 2525 : 46 ; อ้างอิงจาก องค์การอนามัยโลก : ม.ป.ป.) ได้แบ่งความวิตกกังวลออกเป็น 6 ระดับ คือ

1. Ataraxy (+) เป็นระดับที่ปราศจากความวิตกกังวล คือ น้อยจนไม่สามารถจะกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมได้ ถือว่าไม่ปกติ พบได้ในคนที่ได้รับความตกใจทันทีทันใดแล้วเงียบเฉยไปเลย หรือในผู้ป่วยที่ได้รับยากล่อมประสาทในขนาดหนัก และผู้ที่อยู่ในภาวะกึ่งหมดสติ (Semiconscious) หรือ หมดสติ (Unconscious) ซึ่งไม่มีการรับรู้ความรู้สึกภายนอก

2. Well Being (0) เป็นระดับปกติ พบได้ทั่วไปเป็นระดับที่เกิดความรู้สึกสบายได้พักผ่อน เกิดขึ้นเมื่อได้รับประสบการณ์ที่พอใจ มีความวิตกกังวลได้ แต่ก็สามารถปรับตัวได้ในเวลาอันสมควร

3. Mild Anxiety (+1) เป็นความรู้สึกไม่สบายน้อย ๆ ความวิตกกังวลในระดับนี้จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกตื่นเต้นมากขึ้น บุคคลยังสามารถสังเกตความแตกต่างของสิ่งแวดล้อมได้สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทันที และสามารถอธิบายความแตกต่างได้ ความรู้สึกไม่สบายในระดับนี้จะช่วยกระตุ้นให้บุคคลทำงานแก้ปัญหาได้ ช่วยให้ตื่นตัวในการดูแลสุขภาพ มีสมาธิ จดจำได้แม่นยำ เพื่อการรับรู้และความตั้งใจ ช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญกับสถานการณ์ที่สร้างความวิตกกังวลได้ ความวิตกกังวลในระดับนี้เป็นการเตรียมพร้อมที่จะรับรู้และปรับตัวเข้ากับเหตุการณ์ ในคนปกติเมื่อเกิด Mild Anxiety จะสามารถปรับกลับมาเป็น Well Being ได้

4. Moderate Anxiety (+2) ในระดับนี้บุคคลจะมีความรู้สึกไม่สบายใจมากขึ้น ขณะเผชิญกับสถานการณ์ การรับรู้ของบุคคลเริ่มแคบลง มีแรงผลักดันมากขึ้น ตื่นตัวมากขึ้น ว่องไวมากจนเกือบจะลุลี่ลุลกลน อาจมีการปรับตัวแบบสับสนหรือหนี

5. Severe Anxiety (+3) มีความกระวนกระวาย การรับรู้จะแคบมากไม่สามารถเข้าใจความจริงที่เกิดขึ้น ควบคุมตัวเองไม่ได้ รู้สึกกลัวเพิ่มมากขึ้น มีอาการกระสับกระส่ายเห็นได้ชัดเจน อาจจะพูดมากและเร็วขึ้น ไม่สามารถทำลายความรู้สึกไม่สบายใจได้

6. Panic (+4) เป็นความวิตกกังวลระดับรุนแรงที่สุด ตื่นกลัวสุดขีด เป็นภาวะที่ควบคุมตัวเองไม่ได้ การรับรู้เสียไป ความตั้งใจลดลง ไม่รับความจริง จำไม่นาน ไม่สามารถตัดสินใจหรือควบคุมความรู้สึกและการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อได้ บุคคลจะไม่สามารถช่วยตัวเองให้พ้นภาวะที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลนี้ได้ จะมีอาการซึมเศร้าสุดขีด

1.1.5 การวัดระดับความวิตกกังวล

เลวิทย์ แบ่งการวัดความวิตกกังวลออกเป็น 4 วิธี (Endler ; & Edward. 1982 : 41 ; อ้างอิงจาก Levitt. 1980) คือ

1. การวัดความเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยา โดยดูอาการที่แสดงออกทางระบบประสาทอัตโนมัติ เช่น การวัดอัตราการเต้นของหัวใจ อัตราการหายใจ ระดับความดันโลหิต การหลั่งของน้ำลาย การหลั่งฮอร์โมนจากต่อมหมวกไต การดึงของกล้ามเนื้อ ความเกร็งของผิวหนัง การตรวจคลื่นสมอง เป็นต้น
2. การวัดโดยการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-Report Questionnaire) เป็นการประเมินความวิตกกังวล ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ตนเองรับรู้ได้ โดยการตอบแบบสอบถามแล้วนำผลประเมินความวิตกกังวลว่ามีขนาดใด แบบสอบถามวัดความวิตกกังวลมีผู้สร้างขึ้น ได้แก่ แบบวัดความวิตกกังวลแบบ STAI (The State-Trait Anxiety Inventory)
3. การวัดโดยใช้เทคนิคการฉายออก (Projective Technique) ได้แก่ แบบวัดของ รอชาด ซึ่งต้องใช้ผู้ชำนาญเป็นผู้แปลผล
4. การวัดโดยการสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคล โดยการสังเกตอาการที่แสดงออก ซึ่งเป็นปฏิกิริยาสะท้อนจากอารมณ์ภายในใจ เช่น อาการกระสับกระส่าย ลูกลึกลูกนอน หายใจ พุดรั่วเร็ว หงุดหงิด ขาดสมาธิ นอนไม่หลับ ร้องไห้ เป็นต้น

1.1.6 ผลของความวิตกกังวล

ความวิตกกังวลมีผลต่อบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ ความคิด และพฤติกรรม ซึ่งสรุปผลของความวิตกกังวลได้ดังนี้ (สาโรจน์ ปรปักษ์ขาม ; และคนอื่น ๆ. 2519 : 310, 315-320 ; สุณีย์ ตันติพัฒนานันต์. 2522 : 127-130 ; Deffenbacher ; & Suinn. 1982 : 391-442 ; Izard. 1972 : 37-41)

1.1.6.1 ผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านชีวเคมีและสรีรวิทยา

(1) มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นที่ระบบประสาท กระตุ้นให้ต่อมพิทูอิทารี (Pituitary Gland) หลั่งฮอร์โมนคอร์ติคอล (Cortical Hormone) มีผลทำให้ร่างกายทนทานต่อภาวะวิตกกังวล และกระตุ้นไฮโปทาลามัส หรือศูนย์กลางของอารมณ์ (The Seat of Emotions) ซึ่งมีผลทำให้กล้ามเนื้อหดรัดตัวเกร็งเตรียมสู้ (Fight) หรือ หนี (Flight)

(2) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านชีวเคมี ในภาวะวิตกกังวลฮอร์โมนต่าง ๆ จะถูกขับออกมาสู่กระแสเลือดมากขึ้น ซึ่งฮอร์โมนที่ถูกขับออกมานั้นมีหน้าที่ควบคุมความสมดุลของเกลือแร่ในร่างกาย การเผาผลาญอาหาร และมีผลต่อระบบกล้ามเนื้อ

(3) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านสรีรวิทยา การเปลี่ยนแปลงนี้ขึ้นอยู่กับระดับของความวิตกกังวล โดยทั่วไปความวิตกกังวลในระดับต่ำ (Mild) และระดับปานกลาง (Moderate) จะเพิ่มการทำงานของระบบต่าง ๆ ภายในร่างกาย แต่ถ้าถึงระดับสูง (Severe) และระดับรุนแรง (Panic) แล้วจะทำให้ระบบต่าง ๆ หยุดทำงานได้เช่นกัน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

ได้แก่ หัวใจจะเต้นเร็วและถี่ขึ้น การหายใจจะลึกและเร็วขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของร่างกาย และความดันโลหิต ประจำเดือนมีการเปลี่ยนแปลง ปัสสาวะบ่อย ความอยากอาหารลดลง เหนื่อยออก นอนไม่หลับ ม่านตาขยายใหญ่ขึ้น ตัวสั่น เป็นต้น ถ้ามีความวิตกกังวลมากขึ้น การทำงานของระบบต่าง ๆ อาจหยุดชะงักไป (Paralyze) ซึ่งอยู่ในระดับรุนแรง (Panic)

1.1.6.2 ผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์

ความวิตกกังวลทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกหวาดหวั่น ความตึงเครียด และความกลัว ซึ่งอาจแสดงออกมาในลักษณะต่าง ๆ เช่น ตกใจง่าย หงุดหงิด โกรธ กระสับกระส่าย โศกเศร้า เสียใจ ร้องไห้ง่าย เหนื่อยหน่าย เป็นต้น

1.1.6.3 ผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิด ความจำ และการรับรู้

ได้แก่ สมอง่าย ประสิทธิภาพในการจำลดลง ระบบความคิดถูกรบกวน เช่น สับสน ย้ำคิดย้ำทำการตัดสินใจไม่ได้ช้า ความคิดคับแคบและไม่ยืดหยุ่นในการแก้ปัญหา ความสับสนลดลง ขาดสมาธิ การรับรู้ผิดพลาด บุคคลที่มีความวิตกกังวลมีแนวโน้มที่จะคิดไปในทางลดคุณค่าของตนเอง

1.1.6.4 ผลต่อพฤติกรรมการแสดงออก (สุวณีย์ ดันติพัฒนานันต์. 2522 : 129-130)

เมื่อเกิดความวิตกกังวลขึ้น พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกโดยมากจะเป็นพฤติกรรมอัตโนมัติ พฤติกรรมเหล่านี้จำแนกออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

(1) พฤติกรรมที่แสดงความรู้สึกภายในออกมาทั้งอย่างเปิดเผยและอย่างซ่อนเร้น เช่น ความหงุดหงิด โมโหง่าย กระสับกระส่ายไม่อยู่นิ่ง ความรู้สึกขุ่นเคืองไม่เป็นมิตร เป็นต้น และอาจแสดงออกในรูปอื่น เช่น พฤติกรรมโรคจิต โรคประสาททั้งหลาย

(2) พฤติกรรมที่เบนความสนใจจากภาวะวิตกกังวลไปสู่อาการเจ็บป่วยทางร่างกาย ได้แก่ จิตสรีระแปรปรวน (Psychophysiological Disorders)ทั้งหลายทำให้ความสามารถในการกระทำสิ่งต่าง ๆ น้อยลง

(3) การชะงักงันอยู่ในภาวะที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวล พฤติกรรมการแสดงออก ได้แก่ การถอนตัวหนีจากเหตุการณ์ การเก็บความรู้สึกไว้ภายในและกลายเป็นอาการซึมเศร้ามีพฤติกรรมถดถอยไปสู่พัฒนาการในวัยต้น ๆ

(4) พฤติกรรมที่พยายามทำความเข้าใจถึงสาเหตุของความวิตกกังวลและวิธีการที่ตนเองใช้เพื่อขจัดภาวะวิตกกังวล ซึ่งทำให้ตนอึดอัดไม่สบายนั้นเสีย

ซุง (Zung. 1971 : 371-372) ได้กล่าวถึง ลักษณะที่แสดงถึงความวิตกกังวลไว้ดังนี้

1. ลักษณะอารมณ์ ผู้ที่มีอาการวิตกกังวลจะมีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ รู้สึกหวาดหวั่น จิตใจฟุ้งซ่าน กังวล หงุดหงิดเสียใจ กลัวอย่างไม่มีเหตุผล ตกใจง่าย รู้สึกว่าตนเองไร้ประโยชน์ คาดคิดถึงอันตราย กลัวตาย

2. อาการทางกาย ได้แก่ อาการดังต่อไปนี้ คือ

2.1 ระบบกล้ามเนื้อและกระดูก ได้แก่ กล้ามเนื้อตึง ตัวสั่น กระตุก เมื่อยล้า อ่อนเพลีย ไม่มีแรง ปวดศีรษะ คอ และ หลัง

2.2 ระบบหัวใจและหลอดเลือด ได้แก่ อาการใจสั่น หัวใจหรือชีพจรเต้นเร็ว

หอบ เจ็บหน้าอก

2.3 ระบบทางเดินอาหาร ได้แก่ การคลื่นไส้ เบื่ออาหาร อาเจียน ท้องเดิน

2.4 ระบบหายใจ ได้แก่ หายใจแรงเร็ว หายใจตื้น วิงเวียน แน่นหน้าอก

หรือ หายใจไม่ออก เป็นลม

2.5 ระบบขับถ่าย ได้แก่ อาการถ่ายปัสสาวะบ่อย กลั้นปัสสาวะไม่อยู่

2.6 ระบบผิวหนัง ได้แก่ อาการหน้าแดง หรือบางคนจะหน้าซีด โดยเฉพาะบริเวณฝ่ามือ ทั้งนี้ เนื่องมาจากต่อมเหงื่อที่ฝ่ามือมีลักษณะพิเศษ คือ ไม่ช่วยในการควบคุมอุณหภูมิของร่างกายและพบว่า เมื่อระบบประสาทซิมพาเทติกถูกกระตุ้น เช่น ถ้าคนมีความวิตกกังวลมาก เหงื่อจะออกที่ฝ่ามือเพิ่มขึ้นมาก (เจริญ สมวงษ์ศิริ. 2523 : 10-11)

2.7 ระบบประสาทกลาง ได้แก่ อาการหลงลืมง่าย ขาดสมาธิฉุนเฉียวง่าย นอนไม่หลับ หรือมีอาการหลับ ๆ ตื่น ๆ ฝันร้าย

จากแนวคิดของนักทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความวิตกกังวลเป็นสภาพความวุ่นวายใจ ซึ่งเกิดขึ้นจากการคาดการณ์ล่วงหน้าในสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้นโดยมีการรับรู้ กระบวนการด้านความคิดและประสบการณ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการประเมินสภาพการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นว่ามีอันตรายต่อบุคคลมากน้อยเพียงใด ซึ่งความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นมีผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย อารมณ์ ความคิด และพฤติกรรม ความวิตกกังวลในระดับต่ำ เป็นแรงกระตุ้น และแรงจูงใจในการเรียนรู้ แต่โดยทั่วไปแล้วจะเห็นว่าเป็นโทษมากกว่า โดยเฉพาะความวิตกกังวลในระดับสูง พบว่า เป็นเครื่องกีดขวางการเรียนรู้ที่สำคัญ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แมนเลย์ (อุษณีย์ ทองสหธรรม. 2538 : 18 ; อ้างอิงจาก Manley. 1969) ได้ศึกษาแนวโน้มของความวิตกกังวลของเด็กเกรด 7-12 ทั้งความวิตกกังวลทั่วไป และความวิตกกังวล พบว่า มีความแตกต่างระหว่างเพศ ในนักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลมากกว่านักเรียนชาย

เฟลด์ฮูเซน และเธอร์สโตน (Feldhusen and Thurstorne. 1964 : 265-267) ได้ศึกษาบุคลิกภาพ และการปรับตัวของเด็กที่มีความวิตกกังวลสูงและความวิตกกังวลต่ำ กลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูงเป็นชาย 11 คน หญิง 21 คน กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ เป็นชาย 17 คน หญิง 15 คน พบว่า กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำมีการปรับตัวทางอารมณ์ความสัมฤทธิ์ผลเกี่ยวกับความสามารถและความคิดเกี่ยวกับตนเองดีกว่าพวกที่มีความวิตกกังวลสูง

สตีเวนสัน และอดัม (Stvenson and Adam. 1969 : 24-28) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนเกรด 4 และเกรด 6 จำนวน 318 พบว่า คะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์เป็นลบกับความวิตกกังวล นั่นคือ ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้ ถ้าระดับความวิตกกังวลต่ำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสูง แต่ถ้าระดับความวิตกกังวลสูงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

แคทเทล (Cattell. 1961 : 263-264) ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับความวิตกกังวลว่า โดยทั่วไปแล้วความวิตกกังวลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสัมพันธ์กันเป็นลบ แต่ผลที่ได้ยังสรุปแน่นอนไม่ได้ เพราะผลดังกล่าวต้องขึ้นอยู่กับลักษณะของสิ่งที่เรียนรู้ แรงจูงใจ ระดับอายุ และความเข้มข้นของความวิตกกังวล

ฮาร์ทเลบารน์ (Harte and Labourne. 1967 : 1884-A) ได้ศึกษากับเด็กเกรด 2-8 จำนวน 184 คน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านระหว่างกลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูงกับกลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ พบว่า กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูง

เลฟฟิงเวล (Leffingwell. 1980 : 9) ได้ศึกษาถึงสาเหตุของความวิตกกังวลในการสอบและวิธีการลดความวิตกกังวลในการสอบของนักเรียนที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ ทำการศึกษาโดยให้ครูเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน จากการศึกษาพบว่าความวิตกกังวลในการสอบของนักเรียนส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากความคาดหวังหรือการตั้งเป้าหมายของผู้ปกครองและครู

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สมัญญา เสียงใส (2521 : 43-46) ศึกษาความวิตกกังวลและวิธีลดความวิตกกังวล กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 375 คน เป็นชาย 199 คน หญิง 176 คน พบว่า นักเรียนมีความวิตกกังวลด้านการเรียนกับอาชีพมากที่สุด รองลงมาคือ วิตกกังวลด้านสังคม และอันดับสุดท้าย คือ ความวิตกกังวลด้านส่วนตัว

สุรเกียรติ ลิ้มเจริญ (2523 : 43) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในตนเอง ความวิตกกังวลกับระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 337 คน พบว่า เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง จะมีความวิตกกังวลต่ำและนักเรียนที่อยู่ในชั้นเรียนซึ่งมีระเบียบวินัยแบบประชาธิปไตยมีความวิตกกังวลต่ำที่สุด

บัญชา ศุภวรรณ (2533 : 53) ได้ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบเมื่อใช้แบบทดสอบรูปแบบต่างกัน คือแบบเลือกตอบและแบบเติมคำ พบว่า นักเรียนที่ทำข้อสอบรูปแบบต่าง ๆ มีความวิตกกังวลในการทำข้อสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีความสามารถระดับสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถระดับต่ำมีความวิตกกังวลในการทำข้อสอบแบบเลือกตอบและเติมคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มีความสามารถระดับต่ำมีความวิตกกังวลในการสอบมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถระดับสูง

นิตดา พงษ์พานาญเวช (2535 : 94) ศึกษาเรื่องความวิตกกังวลในการศึกษาต่อและการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดราชบุรี จำนวน 444 คน แบ่งเป็น นักเรียนหญิง 218 คน นักเรียนชาย 226 คน ตัวแปรด้านเพศ พบว่านักเรียนหญิงกับนักเรียนชายมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อแตกต่างกัน

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อสูงกว่านักเรียนชาย

เพ็ญพิศ ทิพย์รัก (2541 : 61-62) ได้ศึกษาเรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของรัฐบาลใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครปฐม จำนวน 537 คน เด็กชาย 174 คน เด็กหญิง 363 คน พบว่า เด็กหญิงมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของรัฐบาลใหม่มากกว่าเด็กชาย และยังพบว่าเด็กหญิงมีความวิตกกังวลสูงกว่าทั้งในเรื่องความวิตกกังวลทั่วไป และความวิตกกังวลในการสอบ

กุลสิรี ไควสุวรรณ (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปิ่นรุ้งแยลล์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 268 คน พบว่า เพศหญิงมีความวิตกกังวลมากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริรภา กุลวรกุลพิทักษ์ (2546 : 54) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ในพระบรมราชูปถัมภ์ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 323 คน เด็กชาย 153 คน เด็กหญิง 170 คน พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีการใช้เวลาในการเรียนในระดับเหมาะสม มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อน้อย

จากเอกสารงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศพบว่า ความวิตกกังวลมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง และการมองตนเองในด้านอนาคตทางการศึกษา ก็ถือได้ว่าเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่ง เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นนักเรียนชั้นปีสุดท้ายที่จะจบการศึกษา น่าจะมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับอนาคตทางการศึกษาของตนเองเพราะจะต้องสอบแข่งขันเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความวิตกกังวลด้านการศึกษาต่อของนักเรียน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1.1 การสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (1/2548 : 1-17) มีระบบและวิธีการคัดเลือกโดยสรุป ดังนี้

2.1.1.1 วัตถุประสงค์และองค์ประกอบ

2.1.1.1.1 วัตถุประสงค์

การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์หลัก 2 ประการ คือ

เพื่อให้มหาวิทยาลัย/สถาบัน ได้ผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถ และ ความถนัดตรงตามสาขาวิชาที่เรียน

เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้เป็นไปตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.1.1.1.2 องค์ประกอบของการคัดเลือก ฯ

การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จะพิจารณาคัดเลือกจากองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ผลการเรียนรู้ตลอดหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าที่นักเรียนแต่ละคนได้จากสถานศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 10

2. ผลการสอบวิชาหลัก และวิชาเฉพาะ ให้ค่าน้ำหนักรวมกันร้อยละ 90 คณะ/ประเภทวิชา ที่กำหนดให้สอบเฉพาะวิชาหลัก จะนำคะแนนวิชาหลักมาใช้ร้อยละ 90

ในกรณีคณะ/ประเภทวิชา ที่มีการสอบทั้งวิชาหลักและวิชาเฉพาะ การกำหนดสัดส่วนค่าน้ำหนักระหว่างคะแนนวิชาหลัก และคะแนนวิชาเฉพาะให้เป็นไปตามที่แต่ละมหาวิทยาลัย/สถาบันกำหนด

3. ผลการสอบสัมภาษณ์และตรวจร่างกาย มหาวิทยาลัย/สถาบัน จะกำหนดการสอบสัมภาษณ์และตรวจร่างกาย เพื่อหาข้อมูลประกอบการพิจารณาความพร้อม และความเหมาะสมเป็นขั้นสุดท้ายก่อนการรับเข้าศึกษา โดยไม่คิดเป็นค่าน้ำหนักคะแนน

2.1.1.2 วิธีการและขั้นตอนการคัดเลือก ฯ

ขั้นตอนการคัดเลือก มี 2 ขั้นตอน

2.1.1.2.1 การสอบวัดความรู้ ฯ

1. ผู้ประสงค์จะสมัครเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจะต้องสอบวัดความรู้วิชาต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัย/สถาบัน กำหนดไว้ให้ครบถ้วนทุกวิชา โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะจัดสอบปีละ 2 ครั้ง

ครั้งที่ 1 ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - เดือนมีนาคม

ครั้งที่ 2 ในช่วงเดือนตุลาคม

2. วิชาที่จัดสอบมีทั้งสิ้น 36 วิชา แบ่งเป็นวิชาหลัก 15 วิชา วิชาเฉพาะ 21 วิชา วิชาหลักจัดสอบปีละ 2 ครั้ง วิชาเฉพาะจัดสอบปีละ 2 ครั้งเช่นกัน ยกเว้นวิชาความถนัดทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ ดนตรีปฏิบัติ (ไทย/สากล) ที่จัดสอบปีละ 1 ครั้ง เฉพาะการสอบครั้งที่ 2 (เดือนตุลาคม) เท่านั้น

3. หลังจากสอบประมาณ 1 เดือน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะแจ้งคะแนนสอบให้ผู้สมัครทราบ เพื่อนำไปใช้ในการเลือกสมัครเข้าศึกษาในคณะ/ประเภทวิชาต่าง ๆ

4. ผู้สมัครจะสมัครได้ครั้งละไม่เกิน 20 วิชา

2.1.1.2.2 การคัดเลือก

1. มหาวิทยาลัย/สถาบัน จะกำหนดวิชาที่จะนำคะแนนไปใช้ในการคัดเลือกในบางคณะ/ประเภทวิชา อาจกำหนดเฉพาะวิชาหลัก บางคณะ/ประเภทวิชา กำหนดทั้งวิชาหลักและวิชาเฉพาะ

2. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดให้ผู้ประสงค์จะสมัครเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ยื่นใบสมัครเลือกคณะ/ประเภทวิชาในเดือนเมษายน ผู้สมัครสามารถเลือกได้ครั้งละไม่เกิน 4 อันดับการเลือก (คณะ/ประเภทวิชา) ผู้สมัครจะต้องตรวจสอบคุณสมบัติและเกณฑ์การคัดเลือกของคณะ/ประเภทวิชาที่ประสงค์จะสมัครเข้าศึกษาได้กำหนดไว้ก่อนการยื่นใบสมัคร หากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพบว่า ผู้สมัครมีคุณสมบัติไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ จะถูกสละสิทธิ์ในการคัดเลือก คุณสมบัติเหล่านั้น เช่น

2.1 คุณสมบัติทางการศึกษา โครงสร้างหลักสูตร จำนวนหน่วยกิต การศึกษาภาคปฏิบัติการ

2.2 คะแนนรายวิชาที่สอบได้ ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่คณะ/ประเภทวิชากำหนด

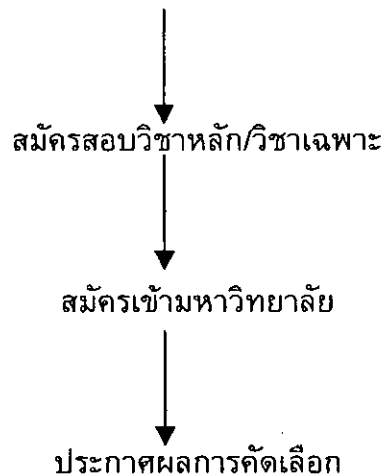
2.3 ได้เข้าสอบและมีคะแนนครบทุกรายวิชาที่คณะ/ประเภทวิชากำหนดไว้

2.4 คุณสมบัติอื่น ๆ เช่น ต้องผ่านการฝึกปฏิบัติงานโรงพยาบาลตามโครงการของคณะแพทยศาสตร์

3. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะนำคะแนนสอบรายวิชาที่ได้คะแนนจากการสอบครั้งที่ดีที่สุด (กรณีการสอบมากกว่า 1 ครั้ง) มารวมคะแนน โดยจะคิดค่าน้ำหนักจากคะแนนจากการสอบวัดความรู้ ร้อยละ 90 หลังจากนั้น จะนำมารวมกับคะแนนที่คำนวณจากผลการเรียนเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 10 เพื่อใช้พิจารณาตัดสินผลการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาตามอันดับการเลือกที่สมัครต่อไป

2.1.1.2.3 ขั้นตอนการปฏิบัติ

ผู้สมัครศึกษาคูณสมบัติและเกณฑ์การคัดเลือกของคณะ/ประเภทวิชา ที่ต้องการจะสมัครเข้าศึกษา

2.1.1.3 คุณสมบัติของผู้สมัคร

1. ผู้มีสิทธิ์สมัครสอบวัดความรู้วิชาหลักและวิชาเฉพาะจะต้องเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

2. สำหรับนักเรียนหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน จะต้องเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาสุดท้ายของหลักสูตร และมีคำรับรองจากหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายลงนามรับรองและประทับตราโรงเรียนด้วย หากไม่มีใบรับรองของสถานศึกษาในใบสมัคร จะต้องแนบหนังสือรับรองของสถานศึกษาว่า กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาสุดท้ายของหลักสูตร

3. สำหรับนักเรียนที่กำลังศึกษาตามโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.) หรือโครงการลงทะเบียนเรียนตามเวลาและความสามารถของนักเรียน (ลบส.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2547 นี้ ต้องมีหนังสือรับรองจากสถานศึกษาว่า มีสถานภาพทางการศึกษา อยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.1.1.4 การรับสมัคร

1. คณะกรรมการดำเนินการสอบวัดความรู้เพื่อสมัครเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จะจำหน่ายชุดระเบียบการสอบ ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดไว้ในปฏิทินการสอบ ฯ

2. ให้ผู้สมัครไปยื่นใบสมัครพร้อมหลักฐานที่หน่วยรับสมัคร ตามวัน เวลา ที่ระบุไว้ในใบสมัคร

3. ผู้สมัครสอบมีสิทธิ์เลือกสอบ ได้ไม่เกิน 20 วิชา และเมื่อยื่นใบสมัครแล้ว หากพบว่าข้อมูลของผู้สมัครตามบัตรประจำตัวผู้สมัครสอบ (สกอ 3) ไม่ตรงกับข้อมูลที่เขียนในใบสมัคร ให้ยื่นคำร้องขอแก้ไขข้อมูลดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด

หากต้องการเปลี่ยนแปลงรายวิชาที่สมัครสอบหรือสนามสอบ ผู้สมัครจะต้องแจ้ง
สละสิทธิ์การสมัครครั้งก่อนต่อประธานอนุกรรมการรับสมัครหรือผู้แทนแล้วทำการยื่นใบสมัครใหม่
ภายในกำหนดการรับสมัคร

2.1.1.5 สถานที่จัดสอบ

ทบวงมหาวิทยาลัยมีนโยบายที่จะอำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่สมัครสอบให้มากที่สุด จึงได้กระจายสนามสอบไปทั่วประเทศ โดยมีมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลใน
สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่เป็นศูนย์สอบ โดยความร่วมมือของมหาวิทยาลัย/สถาบัน ที่
เกี่ยวข้องได้พิจารณาเห็นสมควรกำหนดสถานที่สอบทั่วประเทศ ดังนี้

1. กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัย/สถาบัน ศูนย์กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 7
สนามสอบ มี 8 รหัสสนามสอบให้เลือก

- 1.1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน รหัสสนามสอบ 01
- 1.2 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ รหัสสนามสอบ 02
- 1.3 มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ รหัสสนามสอบ 03
- 1.4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รหัสสนามสอบ 04
- 1.5 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รหัสสนาม

สอบ 05

- 1.6 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รหัสสนามสอบ 06
- 1.7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี รหัสสนามสอบ 07

และสมุทรปราการ รหัสสนามสอบ 08

2. ส่วนภูมิภาค มีมหาวิทยาลัย/สถาบัน ทำหน้าที่เป็นศูนย์สอบ จำนวน 11
แห่ง แบ่งเป็น 76 สนามสอบ ศูนย์สอบแต่ละแห่ง จะรับผิดชอบในการจัดสอบในแต่ละจังหวัด
ดังนี้

2.1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น	ขอนแก่น สกลนคร อุดรธานี หนองคาย
เลย หนองบัวลำภู
2.2 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	เชียงใหม่ เชียงราย น่าน แพร่
แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน พะเยา
2.3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
สุรนารี	นครราชสีมา สุรินทร์ บุรีรัมย์ ชัยภูมิ
2.4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ศูนย์รังสิต	ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี
สุพรรณบุรี นครนายก สระบุรี สิงห์บุรี
อ่างทอง ชัยนาท
2.5 มหาวิทยาลัยนเรศวร	พิษณุโลก ดาก (อำเภอมะเมือง)
นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์

	กำแพงเพชร สุโขทัย พิจิตร อุทัยธานี ตาก (อำเภอแม่สอด)
2.6 มหาวิทยาลัยบูรพา	ชลบุรี จันทบุรี ฉะเชิงเทรา สระแก้ว ระยอง ตราด ปราจีนบุรี
2.7 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	มหาสารคาม นครพนม กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร
2.8 มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	นครศรีธรรมราช (อำเภอท่าศาลา) ชุมพร สุราษฎร์ธานี ระนอง นครศรีธรรมราช (อำเภอทุ่งสง)
2.9 มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์	นครปฐม เพชรบุรี ราชบุรี กาญจนบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ประจวบคีรีขันธ์
2.10 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่	สงขลา (อำเภอหาดใหญ่) ตรัง ภูเก็ต ปัตตานี พัทลุง ยะลา นราธิวาส พังงา กระบี่ สตูล สงขลา (อำเภอ)
2.11 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ

2.1.1.6 การประกาศผลการคัดเลือก

คณะกรรมการ ฯ จะประกาศชื่อ เลขที่สมัคร และคณะหรือประเภทวิชาของผู้ที่ผ่านการคัดเลือกพร้อมทั้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่สอบสัมภาษณ์และตรวจร่างกาย ในวันที่ 7 พฤษภาคม 2548 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

อนึ่ง คณะกรรมการ ฯ จะแจ้งผลการคัดเลือกและกำหนดการสอบสัมภาษณ์ และตรวจร่างกายให้ผู้สมัครทุกคนทราบ ทางไปรษณีย์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

2.1.1.7 การสัมภาษณ์และการตรวจร่างกาย

การสัมภาษณ์ จะเริ่มตั้งแต่วันที่ 10 พฤษภาคม 2548 เป็นต้นไป ณ มหาวิทยาลัย/สถาบัน ที่สอบได้ตามสถานที่ที่จะประกาศให้ทราบในวันประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ผู้มีสิทธิ์เข้าสอบสัมภาษณ์จะต้องนำหลักฐาน ไปแสดงหรือมอบให้แก่กรรมการสอบสัมภาษณ์

การตรวจร่างกายและเอกซเรย์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 10 พฤษภาคม 2548 เป็นต้นไป ณ มหาวิทยาลัย/สถาบัน ที่สอบได้ตามสถานที่ที่จะประกาศให้ทราบในวันประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ

กันยา สุวรรณแสง (2532 : 161) กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่องเพศเป็นสาเหตุให้คนเราแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ ทักษะ เจตคติ ความสนใจ และการแสดงพฤติกรรม และจากการค้นคว้า ปรากฏว่า เพศหญิงหรือเพศชาย สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ทัดเทียมกัน แต่ชายและหญิงจะมีเจตคติหรือความสนใจที่แตกต่างกันยังเกิดปัญหาและความรู้สึกนึกคิด อุดมคติที่แตกต่างกัน องค์ประกอบด้านเพศจึงมีความสำคัญมากในการศึกษาค้นคว้า

วิลลี (Willey, 1961 : 147) ได้กล่าวว่าเพศชายและเพศหญิงเป็นลักษณะที่แสดงความแตกต่างในด้านเพศ โดยเพศชายซึ่งมีโครงสร้างทางร่างกายที่ใหญ่โต และกล้ามเนื้อมากกว่าเพศหญิง มีความก้าวร้าว กล้าแสดงออกมีลักษณะกตัญญู ชุ่มชู้ ชอบใช้กำลัง ในขณะที่เพศหญิงมักจะเน่ยยอมตามผู้อื่น นุ่มนวลน้อม ไม่ชอบการแข่งขัน

ดังนั้น เพศ เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความวิตกกังวลในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียน เพราะว่าเพศเป็นตัวกำหนดลักษณะของบุคคล

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอายุ

อายุ หมายถึง จำนวนปีที่นับตั้งแต่เกิดจนปัจจุบัน โดยอายุเป็นองค์ประกอบสำคัญในกำหนดฐานะของบุคคลในสังคม บุคคลที่มีอายุต่างกันจะมีความคิดเห็นและการปฏิบัติแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ การเรียนรู้

ไมเยอร์และแอลเลน (Myer ; Allen, 1984) กล่าวว่า บุคคลที่มีอายุมากจะมีความยึดมั่นผูกพันมากกว่า เนื่องจากพึงพอใจในงานและได้รับตำแหน่งที่พึงพอใจ

ดังนั้น อายุ เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีส่วนสำคัญต่อความวิตกกังวลในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียน เพราะอายุเป็นตัวกำหนดฐานะของบุคคลในสังคม

2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กูต (Good, 1973 : 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่า หมายถึงความสำเร็จ (Accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญ ในการใช้ทักษะ หรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึงความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอน หรือทั้งสองอย่างรวมกัน

ชวาล แพรัตกุล (2526 : 15) ได้สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าหมายถึงความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะและสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมอง นั่นคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควรประกอบไปด้วยสามสิ่งสำคัญ คือ ความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ

โดยทั่วไปผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้มาจากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความ

สามารถของร่างกายหรือสมอง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการสอบ (Nontesting Procedures) เช่นการสังเกต หรือตรวจการบ้านหรืออาจดูในรูปของเกรดที่ได้ที่โรงเรียนซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป (Published Achievement Test) จะพบว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไปมักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน เนื่องจากได้ผลที่น่าเชื่อถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ อีกหลายด้าน จึงย่อมดีกว่าการแสดงขนาดความล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียนจากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่ว ๆ ไปเพียงครั้งเดียว (อัจนรา สุขารมณ์ และอรพินธ์ ชูชม. 2530 : 10)

ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการกระทำของบุคคล เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยเป็นผลจากการได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน สามารถประเมินหรือวัดประมาณได้จากการทดสอบ หรือสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป

2.1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุวรรณ ตรีชัน (2530 : 38) ให้ความหมาย หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในงานที่ยุ้งยากซับซ้อน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาอันจะนำตนไปสู่ความสำเร็จ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2534 : 196) ให้ความหมายว่า หมายถึง แรงจูงใจที่กระทำให้ต่าง ๆ ให้ได้รับความสำเร็จ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความมานะพยายามอดทน ทำงานมีแผน ตั้งระดับความหวังไว้สูง และพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อลักษณะการทำงานที่ไม่มีเป้าหมายหรือตั้งเป้าหมายง่าย ๆ เพราะกลัวความล้มเหลวในการทำงาน

กำพล พลเยี่ยม (2537 : 4) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในงานที่ยุ้งยากซับซ้อนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่าง ๆ กัน เพื่อแก้ปัญหา มีความทะเยอทะยานสูง เพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จ

ประสาธ อิศรปริดา (2538 : 115) ให้ความหมายว่า หมายถึง ความปรารถนาที่ได้รับความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ มีความต้องการที่จะเป็นผู้นำในการทำงานอิสระ มีความเพียรพยายามที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอันสูงเด่นที่ตั้งไว้

นวลฉวี ประเสริฐสุข (2542 : 28) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นความมุ่งมั่น เพียรพยายามของบุคคลในการกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ให้สำเร็จตามเป้าหมายได้มาตรฐาน

วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย (2543 : 21) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยาก ๆ

ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

ดังนั้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี พยายามแข่งขันกับมาตรฐานความเป็นเลิศ และลักษณะนิสัยในการที่เผชิญหน้าหรือถอยหนีในการแข่งขัน รวมทั้งความมุ่งมั่นเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

อานนท์ อาภาภิรมย์ (2529 : 5) กล่าวว่าลักษณะของครอบครัวในสังคมไทยนั้น สมาชิกในครอบครัวจะมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้ง พ่อแม่จะมีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดู ถ่ายทอดค่านิยม และอิทธิพลในการวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพให้บุตร เนื่องจากพ่อแม่ต้องการให้บุตรได้มีโอกาสทางการศึกษาสูงสุด เรียนเก่งที่สุด ประกอบอาชีพการงานที่เป็นหลักฐานมั่นคง เป็นที่พึ่งของครอบครัว

อัจฉรา สุขารมณ์ (2542 : 1) กล่าวว่า บิดา มารดา เลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาด และเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดา มารดา มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาด้านสติปัญญาให้แก่ลูก พยายามเสริมสร้างทุกวิถีเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

ดังนั้น จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง สรุปว่า ความคาดหวังเป็นความเชื่อว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งน่าจะเกิดขึ้น โดยใช้ประสบการณ์ของบุคคลเป็นตัวกำหนด โดยที่ถ้าผู้ปกครองมีความคาดหวังสูงจะสนับสนุนบุตรหลานให้พยายามเรียนให้ดี เพื่อให้เป็นไปตามความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.1.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจ

สุชา จันทน์เอมและสุรางค์ จันทน์เอม (2529 : 167) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย เด็กสามารถใช้จ่ายฟุ่มเฟือย พ่อแม่มีฐานะทางสังคมมากจนกระทั่งไม่มีเวลาดูแลอบรมลูกได้เท่าที่ควรจะทำให้เด็กกลายเป็นเด็กอหังการนอกบ้าน เพราะเด็กมีสิ่งอำนวยความสะดวก คือ เงิน รถยนต์ และบางครั้งมีอาวุธเป็นเครื่องมือ

ประติพันธ์ อุปรมัย (2532 : 263) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีภาระหน้าที่โดยตรงต่อการหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว จำเป็นต้องให้เวลากับครอบครัวไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการอย่างเพียงพอ ขาดโอกาสที่จะแสวงหาความบันเทิงเพื่อผ่อนคลายความเครียด อย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง หัวหน้าครอบครัวมีภารกิจต้องทำงานมากและมีเงินมากพอที่จะจ้างผู้เฒ่ามาเลี้ยงดูเด็กแทนตน ทำให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นชนไปตามอารมณ์และลักษณะนิสัยของผู้เลี้ยงมากกว่าจะคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับเด็ก นอกจากนี้บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง จำนวนไม่น้อยที่เลี้ยงดูลูกแบบตามใจทุกอย่าง และปกป้องลูกมากเกินไปทำให้เด็กขาดความเข้าใจในสิ่งที่ควรและไม่ควรเอาแต่ใจตนเอง

ดังนั้น ฐานะทางเศรษฐกิจ แสดงให้เห็นว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำจะมีลักษณะขาดการควบคุมตนเอง มีแนวโน้มที่เป็นเด็กเกเรมีปัญหาต่อสังคม รวมถึงการมีเจตคติต่อสังคมในทางที่ไม่ดี ชอบแยกตัวเองและมีอารมณ์ไม่มั่นคง ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลางจะมีความรู้ในการอบรมสั่งสอนบุตรมีการตระหนักถึงคุณค่าของการศึกษาและมีทักษะทางสังคมได้ดีกว่า

2.1.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

ธีระพร อูวรรณโณ (2529 :5) ได้กล่าวว่า การเกิดทัศนคติว่า อิทธิพลจากบิดามารดาจะมีผลอย่างมากต่อการพัฒนาค่านิยม ความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิดของเด็ก

เอกพจน์ สมุทธานนท์ (2537 : 26) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมอันดับแรก และสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลการสร้างทัศนคติและค่านิยมให้แก่เด็ก ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรกที่อบรมสั่งสอนพฤติกรรมสังคมให้แก่เด็กตั้งแต่เกิด ถึงแม้จะเติบโตขึ้นก็ยังได้รับการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นประจำ

วลนิภา พัดเปีย (2539 : 29) กล่าวว่า พฤติกรรมและการเรียนรู้ส่วนมากที่บุคคลกระทำอยู่เป็นพฤติกรรมที่บุคคลเรียนรู้มาจากการสังเกตพฤติกรรมที่ดี เมื่อพิจารณาจากบรรทัดฐานของสังคมซึ่งเป็นแหล่งการเรียนรู้ของบุคคลส่วนใหญ่ คือ ครอบครัว กลุ่มเพื่อนสถาบันการศึกษา ชุมชน และสื่อมวลชนต่าง ๆ ในครอบครัวไทย บิดามารดาเป็นแบบอย่างที่มีอิทธิพลสูงซึ่งจะเป็นแบบอย่างให้บุตรมีพฤติกรรมตาม โดยไม่ต้องลองผิดลองถูก ถ้าบุตรเห็นว่าพฤติกรรมของบิดามารดาให้ผลในทางบวก ก็มีแนวโน้มว่าบุตรจะมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้นและอยากกระทำตาม

ดังนั้น อาชีพของผู้ปกครองเป็นส่วนสำคัญในการตัดสินใจและมีอิทธิพลสูงในการโน้มน้าวให้บุตรมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมหรืออยากทำพฤติกรรมนั้น ๆ

2.1.9 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ

รอเจอร์ส (Rogers. 1969 : 157-164) มีความเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนว่า ควรคำนึงถึงลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างครูกับนักเรียน ความคิดกับความรู้สึกทำที่ที่มีต่อกัน ตลอดจนทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อมั่น ควรได้รับความสนใจและให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการเน้นทางวิชาการและสติปัญญา เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่มีบรรยากาศไม่ตึงเครียด เป็นการเสริมความอบอุ่นมั่นใจ และเชื่อถือกัน ระหว่างครูและนักเรียน จึงย่อมจะเอื้ออำนวยการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและ สุขภาพของนักเรียนได้มาก ดังนั้นบรรยากาศในชั้นเรียนที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์อันได้แก่ปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน

ลอว์เรนซ์ (Lawrens. 1976 : 418) กล่าวว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนนั้นเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยา ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ถ้าผู้เรียนมีสภาพจิตใจอารมณ์แจ่มใส รู้สึกตื่นตัว กระฉับกระเฉงก็จะมี ความสนใจในการเรียน และย่อมช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

สิริวรรณ ศรีพพ (2526 : 172-174) ได้สรุปแนวทางการจัดบรรยากาศในห้องเรียนสำหรับครูที่จะนำไปปฏิบัติ สรุปได้ดังนี้

1. บรรยากาศของการเรียนการสอนในชั้นเรียน ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมอย่างเต็มที่ ฝึกฝนการใช้สติปัญญา คือมีกระบวนการในการคิดอย่างมีเหตุผล การมีทัศนคติที่ดีต่อผู้อื่น การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น การมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น

2. การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี ต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติในการควบคุมตนเองและรับผิดชอบตนเอง โดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด ให้โอกาสนักเรียนในการค้นคว้าหาวิธีการเรียนด้วยตนเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำและแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

3. การจัดบรรยากาศในห้องเรียน จะต้องส่งเสริมนักเรียน ให้มีความคิดและแนวปฏิบัติแบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ยอมรับมติของกลุ่ม ดังนั้น บรรยากาศการเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ผู้สอน ผู้เรียน สิ่งแวดล้อม และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน รวมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

2.1.10 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

ไรอัน (Ryans. 1960 : 278-284) กล่าวว่า ลักษณะที่ดีของครูอย่างหนึ่งคือการมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน เช่นมีความเข้าใจนักเรียน แสดงความเป็นเพื่อนช่วยเหลือปัญหาส่วนตัวเช่นเดียวกับปัญหาการเรียน ยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำงานดี ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของนักเรียนส่งเสริมและให้กำลังใจนักเรียน เป็นต้น

รอตแมน (Rothman. 1968 : 34-36) กล่าวว่าสิ่งที่ควรคำนึงถึงให้มากที่สุดในระบบการเรียนการสอน นั่นคือสัมพันธภาพที่ดีของครูผู้สอนกับนักเรียน ครูจะต้องยอมรับและเข้าใจมีความเป็นกันเอง ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนาตนเอง

พรชูลี อาชาบำรุง (2525 : 232) กล่าวว่า สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีนั้น ต้องมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษาเป็นสำคัญ

นพพงษ์ บุญจิตตราดุลย์ (2527 : 48-67) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้นการพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น อย่าทำให้เกิดการเสียหน้า และควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

ประดิษฐ์ อูปรมย์ (2537 : 33) ได้กล่าวถึง ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน อาจเกิดขึ้นได้ทั้งระหว่างครูกับนักเรียน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเอง ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี หมายถึงทั้งครูและนักเรียนต่างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสซักถาม ตอบคำถาม เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก บรรยากาศในชั้นเรียน ก็จะมีแต่ความน่าสนใจ น่าสนุกอยากรู้อยากเห็น และกระตือรือร้น นอกจากนั้น ปฏิ

สัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยตนเองก็มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วยเช่นกัน

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนมีความสำคัญ นอกจากด้านการเรียนการสอนแล้ว ครูต้องมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน โดยการให้ความรัก ส่งเสริมให้กำลังใจ ให้คำแนะนำปรึกษา ให้ความเมตตากรุณา เพื่อให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน อันส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

2.1.11 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กรอนแลนด์ (Groulund. 1959 :232) กล่าวว่า เมื่อเด็กเข้าโรงเรียนจนเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ประสบการณ์ในการเข้าสังคมย่อมกว้างขวางออกไปตามลำดับ หากทุกสิ่งทุกอย่างได้พัฒนาไปตามปกติ กล่าวคือเมื่อถึงวัยเข้าเรียนเด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในวัยเดียวกันได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อน เด็กจะได้รับรู้บทบาทของตนเองว่า ควรปฏิบัติอย่างไรเมื่อต้องอยู่กับเพื่อน การที่เด็กอยู่ร่วมกับเพื่อนได้ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น มีความมั่นใจเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและผู้อื่น เมื่อเขาสามารถอยู่ร่วมกับเพื่อนได้อย่างมีความสุข ย่อมปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์กับคนอื่นเพิ่มมากขึ้นและมีทัศนคติที่ดีกับคนทั่วไป ประสบการณ์ในการเข้าสังคมจะเพิ่มขึ้นทุกวัน เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ก็จะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นด้วย

จินตนา ยูนิพันธ์ (2527 : 61) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เพราะสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจับกลุ่มกันของนักศึกษา ซึ่งลักษณะของกลุ่มเหล่านี้จะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมักจะมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2527 : 48-67) ได้กล่าวถึงปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เช่น การอภิปรายการโต้วาที การรายงาน จะช่วยให้เกิดปฏิริยาตอบสนองระหว่างการฝึกการทำงานร่วมกันเป็นการสร้างบรรยากาศของสังคมที่เป็นกันเองระหว่างผู้เรียน

รวีวรรณ ชุมชัย (2536 : 90) กล่าวว่า นักเรียนวัยรุ่นจะเรียนรู้ ปรัชญาหรือและเชื่อฟังเพื่อนมากกว่าผู้ใหญ่และญาติพี่น้อง เมื่อสังคมกลุ่มเพื่อนดี นักเรียนก็จะได้รับอิทธิพลจากเพื่อนไปด้วย หากพฤติกรรมด้านสังคมกลุ่มเพื่อนไม่ดีก็จะส่งผลกระทบตอสภาพร่างกายจิตใจและการเรียนรู้ของนักเรียน

ดังนั้น การปฏิบัติตนกับเพื่อนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะถ้านักเรียนสามารถปฏิบัติตนกับเพื่อนได้ถูกต้องเหมาะสมจะทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดี ดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข แต่ถ้าหากไม่สามารถปฏิบัติตนเข้ากับเพื่อนได้ก็จะทำให้เกิดปัญหากับตนเอง เช่น มีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง เข้ากับกลุ่มเพื่อนไม่ได้ ไม่มีความสุข ไม่อยากเรียนหนังสือ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ทีดแมน (Tiedman. 1942 : 657-664) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาจะไม่ชอบครูเผด็จการที่มีนิสัยข่มขู่ ปราศจากความเห็นอกเห็นใจ และการสอนแบบใช้อำนาจทั้งหลายนั้นเด็กยิ่งโตขึ้นเท่าใดก็จะรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ยิ่งขึ้น

สเตฟเฟนสัน (Stephenson. 1955 : 27-35) ศึกษาความคาดหวังและการวางแผนในการประกอบอาชีพของนักเรียนเกรด 9 พบว่า นักเรียนที่บิดามาจากครอบครัวที่มีอาชีพเกี่ยวกับการใช้วิชาการสูงมักจะมี ความคาดหวังและความต้องการที่จะประกอบอาชีพที่ต้องใช้วิชาการสูงตามบิดาไปด้วย ส่วนนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่บิดาไม่ได้ประกอบอาชีพที่ต้องใช้วิชาการสูงนัก หวังที่จะประกอบอาชีพเดิมของบิดา

โมนา (Mora. 1956 : 2206) ศึกษาเปรียบเทียบการตั้งความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน พบว่านักเรียนที่ผลการเรียนดีตั้งแต่ระดับความคาดหวังทางการศึกษาใกล้เคียงกับความสามารถของตน ขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และต่ำตั้งสูงเกินความเป็นจริง

ซาราสันและคนอื่น ๆ (Sarason and others. 1960 : 250-261) ศึกษาความวิตกกังวลของเด็กระดับประถมศึกษาติดต่อกันเป็นเวลา 6 ปี พบว่าเด็กหญิงมีความวิตกกังวลสูงกว่าเด็กชายทั้งความวิตกกังวลทั่วไปและความวิตกกังวลในการสอบ

เซกเมอร์ มาร์ติน และเบนดิซ (Segmour, Martir and Bendix. 1960 : 184) พบว่า อาชีพของบิดามีความสำคัญต่อการเลื่อนระดับฐานะทางสังคมของบุตร โอกาสที่บุตรจะเลื่อนระดับฐานะได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการของบิดาในแต่ละอาชีพที่จะส่งเสริมบุตรตน

ซาร์ลสตรอน (Sahlstrom. 1962 : 2638) พบว่า รายได้ของครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา แต่ก็ไม่ใช่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญนัก

ไทเลอร์ (Tyler. 1964 : 16) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในอุดมคติ พบว่า สัมพันธภาพที่ดีในอุดมคตินั้น ครูต้องมีการสื่อความเข้าใจที่ดีกับนักเรียน เป็นมิตรที่ดี ให้ความรัก ความสำเร็จใส่ใจ มีความเข้าใจและยอมรับนักเรียน

เพนนี (Penny. 1965 : 1262) ศึกษาความอยากรู้อยากเห็น และความวิตกกังวลของเด็กเกรด 4 - 6 และใช้แบบสอบถาม CMAS วัดความวิตกกังวล ส่วนที่เกี่ยวกับความวิตกกังวลและเพศ พบว่า เด็กหญิงมีความวิตกกังวลสูงกว่าเด็กชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เฟลธูเซ็น (Feldhusen. 1965 : 442-447) ศึกษาความวิตกกังวลของเด็กชาย และเด็กหญิงเกรด 7 - 9 อายุระหว่าง 9 - 11 ปี จำนวน 77 คน และวัดความวิตกกังวลโดยใช้แบบสอบถาม GASC พบว่า เด็กหญิงมีความวิตกกังวลสูงกว่าเด็กชาย

ฟอกซ์ (Fox. 1969 : 1331-1332A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับตัวแปรอื่น ๆ คือเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เชาว์ปัญญา ฐานะเศรษฐกิจและสังคม และระดับความปรารถนาทางการศึกษา โดยทำการศึกษากับเด็กกับเกรด 8 จำนวน 283 คน ในมลรัฐเคนตักกีแถบตะวันตก (Westem kentucky) ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เชาว์ปัญญา ฐานะเศรษฐกิจ

สตีเวนสัน และอดัม (Stvenson and Adam. 1969 : 24-28) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนเกรด 4 และเกรด 6 จำนวน 318 พบว่า คะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์เป็นลบกับความวิตกกังวล นั่นคือ ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้ ถ้าระดับความวิตกกังวลต่ำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสูง แต่ถ้าระดับความวิตกกังวลสูงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เวิร์ธตัน (สุนันท์ สลโกสม. 2526 : 20-22 ; อ้างอิงจาก Worthington. 1971 : 7-102) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับเกรดการเรียนในครึ่งปีแรกของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยยูทา จำนวน 2,260 คน เป็นหญิง 990 คน ชาย 1,270 คน ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ในการค้นคว้าของเขา หมายถึง รายได้ของครอบครัว และอาชีพของผู้ปกครอง ซึ่งเขาได้แบ่งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมออกเป็น 36 ระดับ คือ ระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ พบว่า ผู้ปกครองระดับปานกลางและระดับสูงให้การส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กในความปกครองสูงกว่าผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

แบลคเบอร์น (Blackburn. 1975 : 4152A) ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความคาดหวังและความปรารถนาในการศึกษาและอาชีพของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 428 คน พบว่า นักเรียนที่บิดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ จะมีความคาดหวังในการศึกษาและอาชีพของนักเรียนต่ำไปด้วย

จอห์นสตัน (Johnston. 1975 : 3448) ศึกษาความคาดหวังทางการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐเวอร์มอนต์ (Vermont) อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป การศึกษาต่อของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีความคาดหวังทางการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาต่างกัน

เดอคอสเตอร์ (Decoster. 1981 :5789-A) ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สำหรับในประเทศไทย สมัญญา เสี่ยงใส (2521 : 43-46) ศึกษาความวิตก

กังวล และวิธีลดความวิตกกังวล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 375 คน เป็นชาย 199 คน หญิง 176 คน พบว่า นักเรียนมีความวิตกกังวลด้านการเรียนกับอาชีพมากที่สุด รองลงมา คือ วิตกกังวลด้านสังคม และอันดับสุดท้าย คือ ความวิตกกังวลด้านส่วนตัว

อรพินธ์ ชูชม (2522 : 92) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า สิ่งแวดล้อมทางบ้าน มีบทบาทต่อความพร้อมในการเรียนของเด็ก เด็กจะพร้อมในการเรียน ถ้าบ้านมีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้น่าเรียน คือมีความเข้าใจต่อกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ไม่สร้างความหวาดหวั่นวิตกกังวลให้เกิดกับอารมณ์ของเด็ก

ผกาทิพย์ กระหม่อมทอง (2522 : 84-85) ศึกษาเปรียบเทียบความมุ่งหวังของบิดาเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในเขตเมืองและชนบทของประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง ในเขตเมือง จำนวน 2,522 คน และในเขตชนบท จำนวน 1,686 คน พบว่า บิดาที่ประกอบอาชีพค้าขาย รับราชการ ช่าง และบริการที่อาศัยในเขตเมืองมีความมุ่งหวังให้บุตรเรียนในระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป เช่นเดียวกับบิดาที่อยู่ในชนบทในกลุ่มอาชีพเดียวกัน และบิดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมในเขตเมืองมีความมุ่งหวังให้บุตรเรียนในระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมากที่สุด ส่วนบิดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมในเขตชนบทจะมีความมุ่งหวังให้บุตรเรียนระดับประถมศึกษามากที่สุด และพบว่าบิดาทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทที่ประกอบอาชีพที่ใช้ความรู้ ความชำนาญสูง เช่น รับราชการจะมีความมุ่งหวังให้บุตรเรียนในระดับสูงกว่าบิดาที่ประกอบอาชีพที่ใช้ความรู้ ความชำนาญต่ำ เช่น อาชีพเกษตรกรรม

ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร (2523 : 68) ศึกษาความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร พบว่า กลุ่มของบิดาที่มีระดับรายได้ต่อเดือนสูงส่วนใหญ่มีแนวโน้มของความมุ่งหวังให้บุตรหญิงและบุตรชายมีอาชีพและวิชาชีพที่เกี่ยวข้องสูงกว่าความมุ่งหวังของบิดาที่มีระดับรายได้ต่อเดือน ต่ำ ที่มีความมุ่งหวังให้บุตรมีอาชีพรับราชการและทำงานในสำนักงาน

ในเรื่องสุขภาพจิต อัมพร โหตระกุลและเจตสันน์ แดงสุวรรณ (2524 : 45-53) พบว่า ปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียนที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาการเรียน ปัญหาอันดับที่ 2 คือ ด้านอนาคต อาชีพและการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยรายการปัญหา เช่น มีปัญหาเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน ต้องการออกไปประกอบอาชีพแต่ยังทำไม่ได้ ไม่แน่ว่าจะเลือกอาชีพได้เหมาะสมหรือไม่ และปัญหาอันดับที่ 3 คือ การปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว

วาสนา พิทักษ์สาธิต (2527 : 77-79) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรด้านลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และ

สภาพแวดล้อมทางบ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มวิชาของนักเรียน จากโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่า .090 และ .93 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

พรรณี ชุทัย (2532 : 361) พบว่า การที่ครูมีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย

นิตดา พงษ์พานิช (2535 : 94) ศึกษาเรื่องความวิตกกังวลในการศึกษาต่อ และการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดราชบุรี จำนวน 444 คน แบ่งเป็น นักเรียนหญิง 218 คน นักเรียนชาย 226 คน ไม่พบความแตกต่างในตัวแปรด้านอาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและความคาดหวังของบิดามารดา

ปิตพงษ์ ประเสริฐผล (2535 : 86) ได้ทำการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคาดหวังในชีวิตกับความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2533 จำนวน 345 คน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันจะมีความเครียดต่างกัน

ประกายทิพย์ พิชัย (2539 : 55-58) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว บรรยากาศทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รังรอง งามศิริ (2540 : 262-263) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร จำนวน 594 คน ผลปรากฏว่าการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาจะมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความวิตกกังวลในการสอบผ่านอัตโนมัติการเรียน กล่าวคืออัตโนมัติเกิดจากการเรียนรู้ โดยการสะสมข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อม และผู้ปกครองจะต้องเป็นบุคคลสำคัญในการพัฒนาอัตโนมัติ โดยที่ผู้ปกครองจะถ่ายทอดความเชื่อ ค่านิยมไปยังบุตรในบริบทของการเรียน อัตโนมัติการเรียนก็จะเริ่มจากพัฒนาตั้งแต่เด็กนักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียน โดยผู้ปกครองเป็นบุคคลสำคัญที่จะมีอิทธิพลต่อพัฒนาการของอัตโนมัติการเรียน

ฉวีวรรณ ไหมคำ (2541 : 53) ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ได้ศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2542 จำนวน 289 คน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปานกลางและต่ำ และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สารีย์ นุ่มนวล (2543 : 64) ศึกษาผลการวางแผนใจในการสอบที่มีความวิตกกังวล แรงจูงใจ และผลการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษากับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราษฎร์พัฒนา จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 48 คน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความวิตกกังวลในการสอบ แรงจูงใจในการสอบ และผลการสอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ทัศนีย์ ดันติพิศาลกุล (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดและความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาภาควิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาควิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2543 จำนวน 113 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบวัดความเครียด และแบบวัดความวิตกกังวล ผลการศึกษาพบว่า ความวิตกกังวลกับเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่าไม่มีนัยสำคัญแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวล

จากงานวิจัยในต่างประเทศและในประเทศที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า ตัวแปรที่น่าจะมีอิทธิพลเกี่ยวกับการศึกษาต่อและการเลือกอาชีพของนักเรียน ได้แก่ เพศ อาชีพของผู้ปกครอง เศรษฐกิจของครอบครัว ความคาดหวังของผู้ปกครอง ตลอดจนความคาดหวังของนักเรียนนั้นในประเทศไทยยังไม่มีผู้ใดศึกษาตัวแปรดังกล่าวอย่างจริงจัง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระบบใหม่ของนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยจึงคิดว่าน่าจะได้ศึกษาตัวแปรดังกล่าวว่าส่งผลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระบบใหม่ของนักเรียนมากน้อยเพียงใด

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนดรุณราชบุรี

3.1 ประวัติของโรงเรียนดรุณราชบุรี

โรงเรียนดรุณราชบุรี ตั้งอยู่เลขที่ 80 ถ.คทาธร อ.เมือง จ.ราชบุรี บนเนื้อที่ 48 ไร่ 2 งาน 74 ตารางวา ท่านสังฆราชเปโตร คาเร็ตโต ได้หาเงินมาเพื่อสร้างโรงเรียน เพื่อจะได้ใช้เป็นสถานที่อบรมกุลบุตรของชาวราชบุรีทั้งหลาย เพื่อจะได้เป็นเมืองดีของชาติในอนาคต

การก่อสร้างโรงเรียนดรุณราชบุรีเริ่มขึ้น เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2499 ซึ่งเป็นวันกำหนดวันเสกศิลาฤกษ์ของโรงเรียน งานก่อสร้างโรงเรียนได้เริ่มต้นด้วยบาทหลวงป.เยลลีซี อุปสังฆราชเป็นผู้เขียนแปลน นายช่างเสนีย์ นายช่างเทศบาลเป็นผู้ตรวจแปลนและเซ็นชื่ออนุญาตให้สร้าง นายชุ่นเตียง ดลเฉลิมยุทธนา นายช่างผู้รับเหมาก่อสร้าง นานสวัสดิ์ ทักษาสถ์ การก่อสร้างโรงเรียนดรุณราชบุรีเสร็จสิ้นและพร้อมที่จะเปิดทำการสอน เมื่อ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2500 หลังจากการเปิดทำการสอนได้ 3 ปี โรงเรียนดรุณราชบุรีได้รับการรับรองวิทยฐานะจากกระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่าโรงเรียนรัฐบาล

แผนกนักเรียนประจำก็ได้เริ่มก่อตั้งขึ้นในเวลาเดียวกันนั่นเอง พ.ศ. 2500 โดยมี บาทหลวงบุญนาท ทองอำไพ เป็นผู้ดูแลนักเรียนประจำ บราเดอร์ยอเซฟ วัลตอลีนา S.D.B. เป็นผู้ดูแลและบูรุษพยาบาล อาจารย์ธานีย์ โลกกาวิทย์ จารย์โกศล ดิลกวุฒิสิริ ฯลฯ เป็น อาจารย์ผู้ดูแลหอพักและการดำเนินกิจการของหอพัก ก็ได้เริ่มต้นจากเวลานั้นเป็นต้นมาจนถึงเวลา ปัจจุบัน โดยการดูแลของคณะบาทหลวง ชิสเตอร์ และคณะครู

ปัจจุบันแผนกนักเรียนประจำประกอบด้วย นักเรียนประจำหญิงระดับ ป. 1 - ม. 6 ใช้หอพักที่อยู่ในโรงครัวเป็นที่พัก รับนักเรียนหญิงได้ประมาณ 150 คน และนักเรียนประจำชายให้อาคารหลังเก่าแรกเริ่มเป็นที่พักและสามารถรับนักเรียนชายระดับ ป.1 - ม. 6 ได้ประมาณ 180 – 200 คน ปัจจุบันมีนักเรียนประจำชายอยู่ประมาณ 95 คน และมีนักเรียนประจำหญิงอยู่ประมาณ 45 คน มีครูผู้ดูแลทั้งสิ้น 3 ท่าน ภายใต้การดูแลของคณะบาทหลวง และชิสเตอร์ โรงเรียนดรุณาราชบุรี

3.2 การจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนดรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรีมีการจัดการเรียนการสอนเป็นระดับ ดังนี้

3.2.1 ระดับปฐมวัย ได้แก่

3.2.1.1 ชั้นอนุบาล 1

3.2.1.2 ชั้นอนุบาล 2

3.2.1.3 ชั้นอนุบาล 3

3.2.2 ระดับประถมศึกษา ได้แก่

3.2.2.1 ช่วงชั้นที่ 1

3.2.2.2 ช่วงชั้นที่ 2

3.2.3 ระดับชั้นมัธยมศึกษา ได้แก่

3.2.3.1 ช่วงชั้นที่ 3

3.2.3.2 ช่วงชั้นที่ 4

บทที่ 3

วิธีการดำเนินศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2547 ของโรงเรียนดรฤณราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำนวน 599 คน เป็นนักเรียนชาย 310 คน และนักเรียนหญิง 289 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ม. 4 - 6 ปีการศึกษา 2547 ของโรงเรียนดรฤณราชบุรี จังหวัดราชบุรี ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1976 : 886-887) จำนวน 300 คน เป็นนักเรียนชาย 155 คน และนักเรียนหญิง 145 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยสำรวจนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนดรฤณราชบุรี จังหวัดราชบุรี 3 ระดับ รวมทั้งสิ้น 599 คน โดยแบ่งเป็นแต่ละระดับชั้น ดังนี้

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีนักเรียนชาย 96 คน นักเรียนหญิง 103 คน รวม 199 คน

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีนักเรียนชาย 115 คน นักเรียนหญิง 103 คน รวม 218 คน

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีนักเรียนชาย 99 คน นักเรียนหญิง 83 คน รวม 182 คน

2. ผู้วิจัยประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของยามานะ (Yamane. 1976 : 886-887) ซึ่งมีความเชื่อมั่นได้ร้อยละ 95 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 300 คน

3. ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างโดยใช้สัดส่วน ประชากร : กลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 2 : 1 ได้กลุ่มตัวอย่าง 300 คน โดยแบ่งแต่ละระดับชั้นได้ ดังนี้

มัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นนักเรียนชาย 48 คน นักเรียนหญิง 52 คน รวม 100 คน

มัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นนักเรียนชาย 57 คน นักเรียนหญิง 52 คน รวม 109 คน

มัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นนักเรียนชาย 50 คน นักเรียนหญิง 41 คน รวม 91 คน

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นปี และเพศ

ระดับชั้น	เพศ				รวม	
	ชาย		หญิง		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	96	48	103	52	199	100
มัธยมศึกษาปีที่ 5	115	57	103	52	218	109
มัธยมศึกษาปีที่ 6	99	50	83	41	182	91
รวม	310	155	289	145	599	300

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถาม องค์กรประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และอาชีพของผู้ปกครอง

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () และเติมข้อความลงไปในช่องว่าง.....ให้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับชั้น

- () มัธยมศึกษาปีที่ 4
 () มัธยมศึกษาปีที่ 5
 () มัธยมศึกษาปีที่ 6

4. เกรดเฉลี่ยสะสม.....

5. รายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ย.....บาท / เดือน

6. อาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

- () รับราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจ
 () รับจ้างหรือเกษตรกร
 () ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้วิจัยศึกษามาจากแบบสอบถามของ วิสทธิ์ รัตรี (2532) และของคณิตา ต๊ะปิ่นตา (2547)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดจากข้อ 2.1 และ 2.2 ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	เพื่อน ๆ คิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนขยัน					
00	ในการทำงานของข้าพเจ้ามีการวางแผนล่วงหน้าเสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง เพื่อนำมาเป็นแนวในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยผู้วิจัยศึกษาจากแบบสอบถามของ นพวัน สุขสำราญ (2547)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดจากข้อ 3.1 และ 3.2 ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ขอให้เรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ผู้ปกครองคาดหวังว่านักเรียนต้องตั้งใจเรียน					
00	ผู้ปกครองคาดหวังว่านักเรียนต้องได้เกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง มีความคาดหวังของผู้ปกครองมาก
 คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง มีความคาดหวังของผู้ปกครองปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง มีความคาดหวังของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องลักษณะทางกายภาพของการเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน โดยผู้วิจัยศึกษามาจากแบบสอบถามของ สุมาลี สุวรรณภักดี (2541)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดจากข้อ 4.1 และ 4.2 ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด, จริง, จริงบ้าง, จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	บรรยากาศในห้องเรียนอากาศถ่ายเทได้ดี					
00	อุปกรณ์การเรียนมีความทันสมัย					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง มีลักษณะทางกายภาพของการเรียนเหมาะสม

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง มีลักษณะทางกายภาพของการเรียนเหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง มีลักษณะทางกายภาพของการเรียนไม่เหมาะสม

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน เพื่อนำมาเป็นแนวในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน โดยผู้วิจัยศึกษาจากแบบสอบถามของ สุนทรทิพย์ หนูนวล (2544)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดจากข้อ 5.1 และ 5.2 ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	2 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู นักเรียนไม่กล้าปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับครู					
00	3 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ครูให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง มีสัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง มีสัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพื่อนำมาเป็นแนวในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน โดยผู้วิจัยศึกษามาจากแบบสอบถามของ สุคนธ์ทิพย์ หนูนพล (2544)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดจากข้อ 6.1 และ 6.2 ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง ขอให้ท่านนักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าสามารถพูดคุยกับเพื่อน ๆ ได้ทุกคน					
00	เพื่อนมักจะเห็นข้าพเจ้าเป็นตัวตลกประจำกลุ่มเสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.0	หมายถึง	มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66	หมายถึง	มีสัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33	หมายถึง	มีสัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 7 แบบสอบถามความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวในการสร้างแบบสอบถาม

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยผู้วิจัยศึกษามาจากแบบสอบถามของเพ็ญพิศ ทิพย์รักษ์ (2541)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดจากข้อ 7.1 และ 7.2 ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้ารู้สึกวุ่นใจ ไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นในการเตรียมตัวสอบยัง					
00	ข้าพเจ้าสบายใจที่ต้องเตรียมตัวอ่านหนังสือสอบเพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	1		5
จริง	2		4
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	4		2
จริงน้อยที่สุด	5		1

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง มีความวิตกกังวลมากในการสอบศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง มีความวิตกกังวลปานกลางในการสอบศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง มีความวิตกกังวลน้อยในการสอบศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และอาจารย์ดร. พาสนา จุฬรัตน์ ตรวจสอบหาความเหมาะสมทั้งทางด้านเนื้อหา ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2. หาค่าความเชื่อมั่นโดยมี 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนโรงเรียนตรุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำนวน 30 คน ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test จากนั้นคัดเลือกเฉพาะข้อที่ค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ปรากฏผลดังนี้

2.1.1 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179 - 3.361

2.1.2 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองจำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179 - 3.873

2.1.3 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนการสอนจำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179 - 3.266

2.1.4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนจำนวน 21 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179 - 5.563

2.1.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนจำนวน 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179 - 3.216

2.1.6 แบบสอบถามความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจำนวน 26 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179 - 4.000

2.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยใช้เฉพาะข้อที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2.1 ไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

2.2.1 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9786

2.2.2 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9239

2.2.3 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนการสอน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9782

2.2.4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9616

2.2.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9528

2.2.6 แบบสอบถามความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9350

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียนตรุณราชบุรีที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยทำแบบสอบถาม ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองจำนวน 300 ฉบับที่โรงเรียนตรุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี ระหว่างวันที่ 4 เดือนสิงหาคม 2548 ถึงวันที่ 9 เดือนสิงหาคม 2548 ได้ข้อมูลกลับมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับแล้วนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าร้อยละ
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย(Mean)
 - 1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ
 - 2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามโดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3.2 วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	สถิติที่ใช้ในการพิจารณา F- Distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)
r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
Y'	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
X_1	แทน	นักเรียนเพศชาย
X_2	แทน	นักเรียนเพศหญิง
X_3	แทน	อายุของนักเรียน
X_4	แทน	ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 4
X_5	แทน	ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 5
X_6	แทน	ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 6
X_7	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_8	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_9	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครอง
X_{10}	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

X_{11}	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้างหรือเกษตรกร
X_{12}	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว
X_{13}	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจ
X_{14}	แทน	ลักษณะทางกายภาพของการเรียน
X_{15}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
X_{16}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y	แทน	ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำแนกตามเพศ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านครอบครัว ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และด้านความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่มีต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise - Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำแนกตามเพศ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำแนกตามเพศ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	155	51.70
หญิง	145	48.30
รวม	300	100.00
2.ระดับชั้นที่กำลังศึกษา		
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	100	33.33
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	109	36.33
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	91	30.34
รวม	300	100.00
3.อาชีพของผู้ปกครอง		
รับจ้างหรือเกษตรกร	92	30.70
ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว	129	43.00
รับราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจ	79	26.30
รวม	300	100.00

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 51.70 รองลงมาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 48.30 จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 36.33 รองลงมา กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 33.33 และกำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 30.34 และจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว คิด

เป็นร้อยละ 43.00 รองลงมารับจ้างหรือเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 30.70 และรับราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 26.30

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านครอบครัว ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และด้านความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านครอบครัว ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และด้านความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี

องค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
อายุ	16.47	1.06	วัยรุ่นตอนกลาง
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.89	.41	ปานกลาง
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.86	.47	มาก
ความคาดหวังของผู้ปกครอง	3.83	.35	มาก
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	15,394.66	15,624.19	ต่ำ
ลักษณะทางกายภาพของการเรียน	3.18	.57	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน	3.63	.48	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.72	.42	ดี
ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	2.79	.58	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี มีอายุเฉลี่ยประมาณ 16 ปี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง ความคาดหวังของผู้ปกครองมีมาก รายได้ของผู้ปกครองอยู่ในระดับต่ำ มีลักษณะทางกายภาพของการเรียนเหมาะสมดีพอใช้ มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้ มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี และมีความวิตกกังวลปานกลางในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 3 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่มีต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนครราษฎร์ จังหวัดราชบุรี ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่มีต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนครราษฎร์ จังหวัดราชบุรี

อันดับตาม	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	Y
X ₁	1.000	-.673**	.022	-.064	.009	.043	-.126*	-.107	-.060	-.031	-.080	-.018	-.063	-.136*	-.028	-.215**	-.035
X ₂		1.000	-.034	.016	.050	-.059	.106	.027	.043	.056	.029	-.050	.026	-.065	.056	.192**	-.109
X ₃			1.000	-.543**	.008	.561**	-.189**	-.029	-.043	-.105	-.006	.069	-.071	-.124*	-.237**	-.131*	.204**
X ₄				1.000	-.527**	-.460**	.256**	.123*	-.012	.089	.100	-.039	-.060	.099	.189**	.087	-.200**
X ₅					1.000	-.498**	-.036	-.064	.077	-.013	-.097	.002	.099	.068	.068	-.022	-.151**
X ₆						1.000	-.227**	-.035	-.076	-.035	.001	.027	-.032	-.172**	-.274**	-.076	.352**
X ₇							1.000	.107	-.088	.010	-.024	-.018	.045	.037	.161**	.153**	-.193**
X ₈								1.000	.276**	-.169**	.145*	-.107	-.032	.086	.283**	.306**	-.002
X ₉									1.000	-.188**	-.106	-.067	-.036	.051	.294**	.323**	.032
X ₁₀										1.000	-.186**	-.017	.214**	-.051	-.197**	-.208**	-.042
X ₁₁											1.000	-.578**	-.398**	-.045	.052	.085	.048
X ₁₂												1.000	-.519**	.027	-.050	-.027	-.024
X ₁₃													1.000	.017	.002	-.059	-.023
X ₁₄														1.000	.404**	.113	-.266**
X ₁₅															1.000	.520**	-.328**
X ₁₆																1.000	-.165**
Y																	1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนดรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ (X_3) และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_6)

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนดรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) ลักษณะทางกายภาพของการเรียน (X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{15}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{16})

องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนดรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ นักเรียนเพศชาย (X_1) นักเรียนเพศหญิง (X_2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_8) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_9) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครองรับจ้างหรือเกษตรกร (X_{11}) อาชีพของผู้ปกครองค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว (X_{12}) และอาชีพของผู้ปกครองรับราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจ (X_{13})

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนดรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise - Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนดรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	3	20.085	6.695	19.972**
Residual	296	80.689	.273	
Total	299	100.774		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า มี 3 องค์ประกอบ ที่สามารถพยากรณ์ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนดรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปรอิสระทั้ง 3 องค์ประกอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับ
อุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

องค์ประกอบ	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₅	-.285	.072	-.239	.426	.182	32.971**
X ₁₅ ,X ₉	.210	.088	.129	.446	.199	24.560**
X ₁₅ ,X ₉ ,X ₁₄	-.129	.057	-.129	.462	.213	19.972**
a = 3.338						
R = .462						
R ² = .213						
SE _{est} = .5185						

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับ
อุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี มี 3 องค์ประกอบ
โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน (X₁₅) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X₉) และลักษณะ
ทางกายภาพของการเรียน (X₁₄) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 ประการ สามารถร่วมกันอธิบายความ
แปรปรวนความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียน
ตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี ได้ร้อยละ 21.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงได้นำค่า
สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่
4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 3.338 - .285 X_{15} + .210 X_9 - .129 X_{14}$$

สมการพยากรณ์ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่
4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = - .239 X_{15} + .129 X_9 - .129 X_{14}$$

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี
2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำนวน 599 คน เป็นนักเรียนชาย 310 คน และนักเรียนหญิง 289 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำนวน 300 คน เป็นนักเรียนชาย 155 คน และนักเรียนหญิง 145 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1976 : 886 – 887) ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี แบ่งเป็น 7 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 13 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9786

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง จำนวน 13 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9239

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน จำนวน 13 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9782

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนต่อครูผู้สอน จำนวน 21 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9616

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนต่อเพื่อน จำนวน 18 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9528

ตอนที่ 7 แบบสอบถามความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จำนวน 26 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9350

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียนตรุณาราชบุรีที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารโรงเรียนตรุณาราชบุรีที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยทำแบบสอบถาม ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองจำนวน 300 ฉบับที่โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี ระหว่างวันที่ 4 เดือนสิงหาคม 2548 ถึงวันที่ 9 เดือนสิงหาคม 2548 ได้ข้อมูลกลับมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องมือคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ (X_3) และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_6)
2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) ลักษณะทางกายภาพของการเรียน (X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน (X_{15}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{16})
3. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ นักเรียนชาย (X_1) นักเรียนหญิง (X_2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_8) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_9) ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้างหรือเกษตรกร (X_{11}) อาชีพผู้ปกครอง : ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว (X_{12}) และอาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ (X_{13})
4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน (X_{15}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_9) และลักษณะทางกายภาพของการเรียน (X_{14}) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 ประการ สามารถรวมอธิบายความแปรปรวนความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี ได้ร้อยละ 21.30
5. สมการพยากรณ์ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี ได้แก่
 - 5.1 สมการพยากรณ์ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 3.338 - .285 X_{15} + .210X_9 - .129X_{14}$$

5.2 สมการพยากรณ์ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนนครนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.239 X_{15} + .129X_9 - .129X_{14},$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนนครนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ (X_3) และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_6)

1.1 อายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนนครนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีอายุน้อย คืออยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนกลาง มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เป็นวัยที่รักความเป็นอิสระ มีการพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมที่รวดเร็วและแตกต่างกัน นักเรียนสามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ประกอบด้วยนักเรียนกำลังจะเข้าสู่ผู้ใหญ่ตอนต้น มีวุฒิภาวะและมีประสบการณ์มากขึ้น รู้จักคิดและวางแผนให้กับอนาคตของตนเองอย่างมีระบบ มีความรับผิดชอบ มีความเข้าใจแนวโน้มในการศึกษาเล่าเรียน นอกจากนี้นักเรียนยังขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา มีการเรียนกวดวิชาทั้งเรื่องแนวข้อสอบและเนื้อหาวิชาที่จะสอบ เป็นการเตรียมความพร้อมที่จะสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และยังมีบุคคลที่อยู่รอบข้างให้ความเข้าใจ ให้กำลังใจและสนับสนุน เป็นที่ปรึกษาเพื่อให้นักเรียนได้เรียนต่อในคณะที่ตนเองต้องการ และตามความสามารถของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย

1.2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนนครนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก ทั้งนี้เพราะการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในระบบใหม่ ทางทบวงมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาได้มีการนำผลการเรียนตลอดหลักสูตรในระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่นักเรียนแต่ละคนได้รับมาใช้เป็นองค์ประกอบช่วยในการพิจารณา ทำให้นักเรียนต้องตั้งใจเรียนเพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ต้องมีการเตรียมความพร้อมและเตรียมตัวในการอ่านหนังสือให้มากขึ้นกว่าที่เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 เพื่อให้สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในสถาบันการศึกษาที่ต้องการได้ ทำให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก

2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) ลักษณะทางกายภาพของการเรียน (X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน (X_{15}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{16})

2.1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพิ่งจะเริ่มเรียนและยังไม่รู้ว่าตัวเองสนใจในด้านใด และบางครั้งได้ยินการบอกต่อกันมาว่าการสอบเข้าศึกษาต่อ นั้นยากมาก ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความวิตกกังวลมากกว่าเดิม จึงต้องมีการให้คำแนะนำและวิธีเตรียมตัวจากผู้ที่มีประสบการณ์และมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ รวมทั้งครอบครัวจะต้องมีการให้กำลังใจ สนใจ ใส่ใจ ดังนั้น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 จึงมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก

2.2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ ถึงแม้ว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ยังมีเวลาในการเตรียมตัวสอบ แต่ก็ต้องมีความกระตือรือร้นและขวนขวายหาความรู้เพื่อเพิ่มเติมตลอดเวลา มีการเข้าเรียนกวดวิชาทั้งในเรียนของแนวข้อสอบและเนื้อหาวิชาที่จะสอบเพิ่มมากขึ้น เป็นการเตรียมความพร้อมในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความวิตกกังวลว่าตนเองจะเตรียมตัวและเตรียมความพร้อมได้ไม่ดีเท่าที่ควร เพื่อให้นักเรียนได้เรียนต่อในคณะที่ตนเองต้องการและตามความสามารถของนักเรียนเอง ดังนั้น ทำให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในคณะที่ตนต้องการได้มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงส่วนใหญ่จะเลือกคณะที่มีการแข่งขันภายในกลุ่มสูง จึงก่อให้เกิดภาวะการกดดันตัวและมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการเรียนและการสอบอยู่เสมอ ปรึกษาปัญหาในเรื่องการเรียน การสอบกับครูและเพื่อน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านการเรียนและเรื่องส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับ แคทเทลและสเชียร์ (Cattell and Schier, 1960 : 263-264) ที่ศึกษาพบว่า ความวิตกกังวลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กัน โดยสรุปแน

นอนไม่ได้ว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความวิตกกังวลในการเรียนต่ำกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ เพราะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น สิ่งที่เรียน แรงจูงใจ และระดับอายุ

2.4 ลักษณะทางกายภาพของการเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ลักษณะทางกายภาพที่ดี ทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะถ้าสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน อาจจะทำให้เด็กนักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ช้าและไม่มีประสิทธิภาพ ในทางตรงกันข้ามถ้าสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนดี ก็จะมีผลต่อการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ ขนาดของห้องเรียน มีการถ่ายเทของอากาศที่ดี มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และบริเวณรอบ ๆ ของห้องเรียนปราศจากกลิ่นและเสียงรบกวน นอกจากนี้ รวมไปถึงสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนต่าง ๆ ที่มีความทันสมัย มีจำนวนเพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน มีคุณภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตลอดเวลา ก็มีผลทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี และมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนอยู่ ดังนั้น ถ้าลักษณะทางกายภาพที่ดี ทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย

2.5 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน มีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับครูผู้สอนดี มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนครูผู้สอนเป็นการปฏิบัติตนของครูและนักเรียนที่มีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน คือ นักเรียนมีความเคารพเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน และครูมีความเป็นกันเอง ให้ความรักและเอาใจใส่ รับฟังความคิดเห็น ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในด้านการเรียนและเรื่องส่วนตัว และครูก็ไม่ควรปฏิบัติตัวให้เกิดความห่างเหินกับเด็กนักเรียน เพราะจะทำให้เด็กนักเรียนไม่กล้าที่จะซักถามหรือปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับครู ถ้าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี เด็กนักเรียนก็กล้าที่จะซักถามหรือปรึกษาปัญหาทั้งในเรื่องเรียนและเรื่องส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับ ประดิษฐ์ อปรมัย (2527 : 35) ที่กล่าวว่า บรรยากาศการเรียนการสอนที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามและถามตอบเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน สามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนภายในชั้นเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บุธ (วิลาส บุญทองขาว. 2527 : 16 ; อ้างอิงจาก Butth. 1942) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนพบว่า บรรยากาศทางการเรียนที่มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียนนั้น จะส่งเสริมให้เด็กสามารถปรับตัวได้อย่างดียิ่งขึ้น ตั้งใจเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนเพิ่มขึ้น ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนดี มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย

2.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนดี นักเรียนมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะเป็นการปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่ปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน ทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี มีการยอมรับและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวข้อสอบหรือเนื้อหาวิชาที่เรียนมาด้วยกัน มีการทำกิจกรรมระหว่างเรียนและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทบทวนบทเรียน มีการวางแผนการอ่านหนังสือร่วมกัน เพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลน้อยลง ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี นักเรียนมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย

3. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ นักเรียนชาย (X_1) นักเรียนหญิง (X_2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_8) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_9) ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครองรับจ้างหรือเกษตรกร (X_{11}) อาชีพผู้ปกครองค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว (X_{12}) และอาชีพของผู้ปกครองรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ (X_{13})

3.1 นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี แสดงว่า นักเรียนชายบางคน มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ การสอบในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันนี้ นักเรียนชายมีอิสระในความคิดและการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในคณะที่ตนต้องการได้ เป็นการเปิดโอกาสให้กับนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ทำให้นักเรียนชาย ขวนขวาย สนใจ ใส่ใจ เพื่อสอบเข้าศึกษาต่อในคณะที่ตนต้องการและในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงระดับแถวหน้าของประเทศ ซึ่งถือได้ว่าการสอบแข่งขันเพื่อเข้าศึกษาต่ออยู่ในเกณฑ์ที่สูง จึงทำให้นักเรียนชายบางคน มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก

นักเรียนชายบางคน มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะการเรียนในโรงเรียน นักเรียนชายได้ทำกิจกรรมเหมือน ๆ กัน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอน กิจกรรมกีฬา หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้รับการปฏิบัติในลักษณะคล้ายคลึงกัน และได้รับการตอบสนองทุกด้านเหมือนกัน ไม่จำกัดเฉพาะเพศชาย นอกจากนั้นการเรียนในโรงเรียนทำให้เด็กนักเรียนชายมีการตัดสินใจที่กล้าเสี่ยงและเด็ดเดี่ยวกว่าเด็กผู้หญิง จึงทำให้นักเรียนชายบางคน มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย

นักเรียนหญิงบางคน มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ การสอบในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน อาจเนื่องมาจาก นักเรียนหญิงคิดว่า การสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษายาก และต้องมีการเตรียมความพร้อมและเตรียมตัวในการสอบมากขึ้น มีความกระตือรือร้นและขวนขวายในการอ่านหนังสือเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้บางครั้งการเลือกคณะ

หรือสาขาวิชา ก็มักจะขึ้นอยู่กับค่านิยมของผู้ปกครองด้วย จึงทำให้นักเรียนหญิงบางคนมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก

นักเรียนหญิงบางคน มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถ ต้องใช้ความอดทน ความขยัน มีความกระตือรือร้นและตั้งใจในการค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ ทั้งการเรียนในโรงเรียน และการเรียนกวด เพราะผู้หญิงจะชอบเรียนและสนใจมากกว่าผู้ชาย จึงทำให้นักเรียนหญิงบางคน มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย

ดังนั้น เพศชายและเพศหญิง ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี แสดงว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากบางคน มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก ทั้งนี้เพราะลักษณะของความต้องการของนักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมและมีการตื่นตัวในเรื่องการเรียนและการสอบอยู่เสมอ เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่มีความเป็นไปได้ที่จะทำให้สำเร็จและเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง ทำให้นักเรียนต้องเพียรพยายามในการสอบเพื่อความสำเร็จโดยไม่ย่อท้อ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในคณะที่ตนต้องการ จึงทำให้นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากบางคน มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก

นักเรียนบางคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากเป็นนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนดี กล่าวคือ รู้จักวางแผนเตรียมการไว้ล่วงหน้า จะศึกษาต่อหรือจะประกอบอาชีพอะไร นักเรียนที่มีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในการทำงาน ส่งผลให้นักเรียนตั้งใจเรียน หมั่นฝึกทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ และกวดวิชามากขึ้น เพื่อให้ตนเองสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในคณะที่ต้องการ และสถาบันที่มีชื่อเสียงซึ่งสอดคล้องกับ ภัทราพรพรณ สุขประชา (2540 :3) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่เกิดจากความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะประสบความสำเร็จ ก็จะก่อให้เกิดความพยายามและไม่ย่อท้อ พร้อมทั้งจะเผชิญกับอุปสรรครวมทั้งสามารถควบคุมการกระทำหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ที่จะทำให้เกิดความสำเร็จได้

ดังนั้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

3.3 ความคาดหวังของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี แสดงว่า นักเรียนที่มีความคาดหวังของผู้ปกครองสูงบางคน มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนรับรู้ว่าคุณปกครองมีความคาดหวังในตัวของคุณเรียนสูง เพราะการที่ผู้

ปกครองตัดสินใจส่งนักเรียนเข้าเรียน เพราะผู้ปกครองมีความหวังว่า เมื่อนักเรียนเรียนจบหรือสำเร็จการศึกษาไปแล้ว นักเรียนจะได้ทำสิ่งที่เรียนไปใช้ให้เป็นประโยชน์ โดยนักเรียนรับรู้ว่าคุณปกครองต้องการให้นักเรียนสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ดี เมื่อสำเร็จไปก็มีหน้าที่การงานดี ๆ ประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง ซึ่งสอดคล้องกับ ราตรี รุ่งโรจน์ดี (2515 : 65) ได้ศึกษาความมุ่งหมายของผู้ปกครองต่อการเรียนของนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

ความคาดหวังของผู้ปกครองสูงบางคน มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนรับรู้ถึงความปรารถนาหรือเป้าหมายของผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และโดยส่วนมากผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังเตรียมตัวสอบ มักคาดหวังให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในสถาบันที่ดี ผู้ปกครองมีการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนทั้งในโรงเรียนและการกวดวิชา แต่ก็ได้เข้มงวดหรือกดดันในเรื่องกฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนมากนัก จึงทำให้นักเรียนความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย

ดังนั้น ความคาดหวังของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี

3.4 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี แสดงว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงบางคน มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ สังคมและสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวของนักเรียนทำให้เกิดแรงกดดันกับนักเรียนมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความคาดหวังของผู้ปกครอง ที่ทุ่มเททั้งแรงกาย แรงใจ และทุนทรัพย์ในการเรียน ทั้งในโรงเรียนและการกวดวิชาเพิ่มเติม เพื่อที่จะให้นักเรียนได้เข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียง โดยไม่คำนึงถึงความต้องการของนักเรียน และในบางครั้งผู้ปกครองก็ตั้งหน้าตั้งตาทำงานโดยไม่ได้สนใจนักเรียนมากนัก ทำให้นักเรียนขาดความรัก ความอบอุ่น และกำลังใจต่าง ๆ รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาที่ดี ทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลและคิดมากเกี่ยวกับการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก

นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงบางคน มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนไม่ต้องกังวลในเรื่องของทุนทรัพย์ที่จะต้องใช้ในการเรียนทั้งในโรงเรียนและการเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนสามารถทุ่มเทเวลาทั้งหมดให้กับการเรียนและเตรียมตัวสอบได้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับ โสภา ชูพิชัยกุล และคนอื่น ๆ (ม.ป.ป. : 108) กล่าวว่า หากฐานะทางเศรษฐกิจดีย่อมหมายถึง การที่มีความรู้สึกมั่นคงในตัวเองจึงทำให้มีความกดดันน้อย นักเรียนไม่ต้องทนทุกข์กับภาวะ เคร่งเครียด และนักเรียนยังได้รับกำลังใจจากครอบครัว ทำให้นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงบางคน มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย

ดังนั้น ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลใน

การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

2.5 อาชีพของผู้ปกครองรับจ้างหรือเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี แสดงว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างหรือเกษตรกรบางคน มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีความกังวลในฐานะทางเศรษฐกิจเพราะอาจจะไม่มีงานหรือมีรายได้น้อยและไม่แน่นอน จึงไม่มีเวลาใส่ใจ ไม่เห็นถึงความสำคัญของการเรียน อาจจะทำให้นักเรียนเกิดความวิตกกังวลในเรื่องนี้ ดังนั้นนักเรียนจึงต้องการที่จะประกอบอาชีพอย่างอื่น นักเรียนจึงต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในด้านต่าง ๆ รู้จักขวนขวายหาความรู้ใส่ตัว เพียรพยายามด้วยตนเองเพื่อต้องการประสบความสำเร็จในอนาคต ทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก

นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างหรือเกษตรกรบางคน มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองไม่ต้องกังวลในเรื่องค่าใช้จ่าย เพราะในปัจจุบันมีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จึงทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย

ดังนั้น อาชีพของผู้ปกครองรับจ้างหรือเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

2.6 อาชีพผู้ปกครองค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี แสดงว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัวบางคน มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัวถือเป็นอาชีพอิสระและเป็นอาชีพของครอบครัว เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วก็ต้องมาพัฒนากิจการทางบ้าน จึงทำให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้เพื่อเก็บไว้เป็นประสบการณ์ในการเจริญรอยตามเพื่อที่จะได้ประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับอย่างกับผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก

นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 บางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะ การไม่มีเวลาให้ของผู้ปกครอง การไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร นักเรียนรู้สึกขาดความอบอุ่น ไม่สนใจและใส่ใจ ไม่มีความพร้อมในการเตรียมตัวสอบ ไม่ใส่ใจที่จะขวนขวายหาความรู้ เพราะคิดว่าผู้ปกครองมีธุรกิจเป็นของตนเองและมีอาชีพรองรับ ทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย

ดังนั้น อาชีพของผู้ปกครองค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

2.7 อาชีพของผู้ปกครองรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับความ

วิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี แสดงว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจบางคน มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองได้เห็นถึงความสำคัญของการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งจะมีอิทธิพลต่ออนาคตของนักเรียน ทำให้นักเรียนต้องตั้งใจ ใส่ใจและขวนขวายหาความรู้อยู่เสมอ และเมื่อสำเร็จการศึกษาก็มีโอกาสดีกว่าคนอื่น ในการหางานทำในอนาคต ซึ่งก็เป็นความภูมิใจของผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ที่นักเรียนสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้

นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจบางคน มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนคิดว่าอาชีพของผู้ปกครองเป็นอาชีพที่แน่นอน ตนเองไม่จำเป็นต้องขวนขวายหรือกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้ เพราะผู้ปกครองสามารถดูแลได้ ทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย

ดังนั้น อาชีพของผู้ปกครองรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน (X_{15}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_9) และลักษณะทางกายภาพของการเรียน (X_{14}) ตามลำดับ ซึ่งสามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนของความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี ได้ร้อยละ 21.30 ได้แก่

4.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน มีอิทธิพลทางลบต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี เป็นอันดับแรก แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับครูผู้สอนดี ทำให้มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติตนของนักเรียนกับครูผู้สอน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน คือนักเรียนก็ให้ความเคารพเชื่อฟังคำสั่งสอน ครูให้ความเป็นกันเอง ให้ความรัก เอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะแก่นักเรียนทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว รวมทั้งการเตรียมตัวและการวางแผนในการสอบ จากผลการศึกษาที่พบ สะท้อนให้เห็นว่าครูเป็นกลุ่มที่มีผลและมีอิทธิพลอย่างมากต่อความวิตกกังวลของเด็กนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ รอทแมน (Rothman. 1968 : 34-36) ที่กล่าวว่าสิ่งที่ควรคำนึงถึงให้มากที่สุดในระบบการเรียนการสอน นั่นคือสัมพันธภาพที่ดีของครูผู้สอนกับนักเรียน ครูต้องยอมรับและเข้าใจ มีความเป็นกันเอง ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนาตนเอง ครูต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสอดคล้องกับโรเจอร์ส (Rogers. 1969 ; 157) ที่ว่าความสัมพันธ์อันดีของครูกับนักเรียนนั้นจะเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของเด็กนักเรียน ดังนั้น จึงส่งผลให้

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

4.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี เป็นอันดับสอง แสดงว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง ทำให้มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี ทั้งนี้เพราะ การที่นักเรียนรับรู้ว่าคุณปกครองมีความคาดหวังในตัวนักเรียนในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาแล้ว นักเรียนจะได้ประโยชน์ที่ดีและโอกาสที่ดีที่จะนำไปใช้ในอนาคตรวมทั้งอยากให้นักเรียนมีงานทำที่ดีได้ ผู้ปกครองเล็งเห็นประโยชน์และคุณค่าของการเรียนในระดับอุดมศึกษา ดังนั้น ผู้ปกครองจึงช่วยสนับสนุนในการเรียนอย่างเต็มที่ จึงทำให้นักเรียนไม่มีความกดดันในด้านการเรียน และผลที่ออกมาเป็นที่น่าพอใจของผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 116-117) ศึกษาพบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนตั้งเป้าหมายไว้สำหรับนักเรียนและต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยทำความเข้าใจ สนใจการเรียน มีเวลาในการดูแล ใจใส่ด้านการเรียน ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ สนับสนุนส่งเสริมซึ่งเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนที่ดี ดังนั้น ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

4.3 ลักษณะทางกายภาพของการเรียน มีอิทธิพลทางลบต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี เป็นอันดับสาม แสดงว่าลักษณะทางกายภาพของการเรียนดี ทำให้มีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะถ้าโรงเรียนมีบรรยากาศในการเรียนดี มีบรรยากาศที่น่าเรียน มีการถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน ความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน ปราศจากกลิ่นเสียงรบกวน บริเวณอาคารร่มรื่น สวยงาม นักเรียนก็อยากที่จะอยู่โรงเรียนเพื่อทบทวนบทเรียน หลังเวลาเลิกเรียน หรือปริมาณของสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทางโรงเรียนและอาจารย์จัดหาเพื่อเป็นสื่อกลางในการอธิบาย มีความทันสมัยและเพียงพอกับนักเรียน มีคุณภาพในการใช้งานและสามารถใช้งานได้หลากหลาย นักเรียนก็จะไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี มีความกระตือรือร้นและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ลอเรนซ์ (Lowrence. 1976 : 418) ที่กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่จะทำให้เด็กสนใจการเรียนการสอน ดังนั้น ลักษณะทางกายภาพของการเรียน มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบเป็นแนวทางให้โรงเรียน ครูผู้สอนและครูแนะแนว เตรียมการให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นข่าวสารจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เทคนิคในการอ่านหนังสือ การให้คำแนะนำหรือแนะแนวเกี่ยวกับการเลือกคณะ สาขาวิชาที่นักเรียนสนใจ ให้นักเรียนอย่างทั่วถึง อาจมีโครงการต่าง ๆ สำหรับเตรียมความพร้อมในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา อันส่งผลให้นักเรียนสามารถเตรียมการศึกษาต่อได้อย่างมีหลักเกณฑ์ และมีเป้าหมาย เป็นการช่วยลดความวิตกกังวลในการศึกษาต่อของนักเรียนด้วย และทางโรงเรียนควรจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะจากการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมี 3 องค์ประกอบ ดังนี้ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน ความคาดหวังของผู้ปกครอง และลักษณะทางกายภาพของการเรียน

1.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน มีอิทธิพลทางลบต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเป็นอันดับแรก ดังนั้น ครูผู้สอน ครูแนะแนว ควรให้ความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด มีความเป็นกันเองกับนักเรียนและที่สำคัญควรมีการปรับปรุงรูปแบบการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ มีการช่วยนักเรียนวางแผนทั้งในเรื่องของการเตรียมตัวอ่านหนังสือ ให้ข้อมูลในการสอบระดับอุดมศึกษาที่ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนได้เลือกโปรแกรมการศึกษาต่อให้เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง และแนะแนวทางในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้กับนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อช่วยลดความวิตกกังวลในการศึกษาต่อของนักเรียนต่อไป

1.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเป็นอันดับสอง ดังนั้น ผู้ปกครองของนักเรียนทุกคนก็มีความหวังในตัวลูก ๆ ทุกคน ต้องปรารถนาให้ลูกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของรัฐบาลให้ได้ เพราะหากสอบได้ผู้ปกครองจะได้ลดค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการศึกษาต่อ ค่าใช้จ่ายถูกกว่าที่จะเรียนในระดับอุดมศึกษาของเอกชน ดังนั้น ผู้ปกครองก็พยายามที่จะให้ลูกของตนสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้ได้ โดยให้การสนับสนุนให้ลูกเรียนกวดวิชาเพิ่มมากขึ้น หรืออาจจะพูดเน้นย้ำให้นักเรียนรู้ถึงความปรารถนาหรือเป้าหมายของผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาต่อของนักเรียน จึงเป็นสาเหตุให้นักเรียนมีความวิตกกังวล หากตนสอบไม่ได้ ผู้ปกครองอาจจะผิดหวัง เสียใจ ดังนั้น ความคาดหวังของผู้ปกครองก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

1.3 ลักษณะทางกายภาพของการเรียน มีอิทธิพลทางลบต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเป็นอันดับสาม ดังนั้น ทางโรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี และลักษณะทางกายภาพของโรง

เรียนดีจะทำให้นักเรียนลดความวิตกกังวลและความเครียด ในการเรียนและการเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษารองประกอบที่เกี่ยวกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อของนักเรียนกับกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 หรือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นต้น

2.2 ควรศึกษารองประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เช่น บุคลิกภาพ ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน แผนการเรียน และค่านิยมในการเรียนกวดวิชา เป็นต้น

2.3 ควรเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โดยใช้วิธีอื่นร่วมด้วย เช่น การสัมภาษณ์ ควบคู่กับแบบสอบถาม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2524). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2548). การสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : ทบวง ฯ.
- กันยา สุวรรณแสง. (2532). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น.
- กุลสิริ ไคว์สุวรรณ. (2543). ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลสวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่. ปรินญาณินพนธ์ กศ. ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- กณิดา ต๊ะปิ่นตา. (2547) ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา ยูนิพันธ์. (2527). การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุมพล หนิมพานิช. (2517). แผนการศึกษาต่อและประกอบอาชีพของนักเรียน ม.ศ. 5. วิทยานิพนธ์ สว. ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เจริญ สมวงศ์ศิริ. (2541). การใช้ยารักษาความวิตกกังวล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สาวิกาการพิมพ์.
- ฉวีวรรณ ใหม่คามิ. (2541). ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ชุตินา ศรีแก้ว. (2546) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชุตินัย ปานปรีชา. (2544). วิตกกังวล คิดกังวล จะทนไหวหรือ. วารสารชีวจิต.
- ชมชื่น สมประเสริฐ. (2526). ผลของการฝึกสมาธิต่อระดับความวิตกกังวล. วิทยานิพนธ์ วท. ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.

- ช่อทิพย์ ราตรีเกรียงไกร. (2523). ความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และบุญยิ่ง เจริญยิ่ง. (2517). อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าวิจัยเรื่องเด็ก.
- ทัศนีย์ ดันดิพิศาลกุล และคณะ (2544). รายงานการวิจัย เรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดและความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาภาควิชาคณิตศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. กรุงเทพฯ : ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพย์วรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธีระพร อูวรรณโณ. (2529). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวลฉวี ประเสริฐสุข. (2542). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในอาชีพของผู้บริหารสตรีในธนาคารพาณิชย์ไทย. ปรินูญานิพนธ์ วท.ด. (สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นพพงษ์ บุญจิตรดุลย์. (2527). นักบริหารผู้สร้างบรรยากาศการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : องค์กรศิลปการพิมพ์.
- นพวัน สุขสำราญ. (2547) ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ. เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นภดล คุ่มประวดี. (2517). ความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร. วิทยานิพนธ์ สว. ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นิดา พงษ์พานิชานาญเวช. (2535). ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อและการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดราชบุรี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ประกายทิพย์ พิชัย. (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง. กรุงเทพฯ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ประสาธ อิศระปรีดา. (2531). จิตวิทยาการศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ประสิทธิ์ ชาญศิริ. (2533). การศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดมหาสารคาม. ปรินุณยานิพนธ์ กศ. ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ประติพันธ์ อูปรมย์. (2537). วิทยาการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : วิศตรอริ เพาเวอร์พอยท์.
- ปิติพงศ์ ประเสริฐผล. (2535). การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคาดหวังในชีวิตกับความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2534). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซต.
- ผกาทิพย์ กระหม่อมทอง. (2522). การศึกษาการเปรียบเทียบความมุ่งหวังของบิดาเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในเขตเมืองและชนบทของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พรเพ็ญ นิรมลพิศาล. (2546) การเปรียบเทียบผลของการลดความรู้สึกอ่อนไหวอย่างเป็นระบบและการใช้กรณีตัวอย่างเพื่อลดความวิตกกังวลในการพูดหน้าชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดดิสสงสาราม เขตมักกะสัน. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เพ็ญพิศ ทิพย์รักษ์. (2541) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของรัฐบาลใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครปฐม. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร
- พรรณี ชูชัย เจนจิต. (2533). ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมในจิตวิทยาขั้นพื้นฐานเพื่อการแนะแนว. กรุงเทพฯ : สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.
- มนฤดี เพ็ญสุริยา. (2545) การศึกษาความเครียด สาเหตุ และวิธีการจัดการกับความเครียดในการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รังรอง งามศิริ. (2540). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อความวิตกกังวล การสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ราตรี รุ่งโรจน์ดี. (2515). การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนัก

เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดระยอง. ปรินูญานินพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร

ลักขณา สิริวัฒน์. (2545). สุขวิทยาจิตและการปรับตัว. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรีนติ้งเฮ้าส์.

วัลภา บุรณกลัด. (2535). ผลของการใช้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อลดความวิตกกังวลในการ
ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ
กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

วัลนิภา พัดเป็ย. (2539). ทักษะต่อวิชาชีพครูของนิสิตคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วาสนา พิทักษ์สาลิ. (2527). ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนใน
ชั้นเรียนและสภาพแวดล้อมทางบ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยม
ศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). "คำเฉลี่ยแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้". ข่าวสาร
การศึกษา. 18(3) : 8-11 ; กุมภาพันธ์ – มีนาคม.

วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. (2544). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนสถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (สาขาธุรกิจการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วิลาส บุญทองขาว. (2527). บรรยาการศกรเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของ
นักเรียน ครู และผู้บริหาร เขตการศึกษา 4. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วรรณิ รักธรรม. (2515). การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความต้องการสัมฤทธิ์ผล
และความรู้สึกผิดชอบของเด็กไทยเชื้อชาติไทยและเด็กไทยเชื้อชาติจีน. ปรินูญานินพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

✓ศิรินภา กุลวรกุลพิทักษ์. (2546) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อของนัก
เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ในพระบรมราชูปถัมภ์
อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

✓สมัญญา เสียงใส. (2521). ความวิตกกังวลและวิธีลดความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

สิริวรรณ ศรีพหล. (2525). รูปแบบของการสอนและกิจกรรมการเรียนในวิชาสังคมศึกษา, เอกสารการ

สอนสังคมศึกษา หน่วยที่ 10-15. นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช.

สุชา จันทน์เอม. (2532). จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตร โรงพิมพ์อักษร
บริการ.

สุนันท์ ศลโกสม. (2526). ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียน การปรับตัว
ความตั้งใจเรียน ความวิตกกังวลในการเรียน ความมุ่งหวังของผู้ปกครอง และฐานะทาง
เศรษฐกิจของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 7. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สารีย์ นุ่มนวล. (2543). ผลของการวางเงื่อนไขในการสอบที่มีต่อความวิตกกังวล แรงจูงใจ และผล
การสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวัดผลการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สาโรจน์ ประพัชญาม, สุนทร ดัชนี และชวลิต ปรียาสมบัติ. (2518). *Endocrinology*.
พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์.

สุรเกียรติ ลิ้มเจริญ. (2523). ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในตนเอง ความวิตกกังวล
กับระเบียบวินัยในชั้นเรียน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

สุวนีย์ ดันติพัฒนานันต์. (2522). การพยาบาลจิตเวช. กรุงเทพฯ : อักษรสัมพันธ์.

อัมพร โอตระกุล และเจตสันต์ แดงสุวรรณ. (2524). สุขภาพจิตนักเรียนชนบทในงานอนามัย
ชุมชนสูงเนิน. วารสารสุศึกษา.

อำพล โอ้งเคลือบ. (2515). ความวิตกกังวล ความสามารถในการอ่าน และลักษณะบาง
ประการของบุคลิกภาพ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

อรพินธ์ ชูชม. (2522). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยม
ศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

อัจฉรา สุขารมณ. (2527). เอกสารประกอบคำสอนวิชาพื้นฐานทางจิตวิทยาการศึกษา. สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อรพินธ์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ. (2532). องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียนวัย
รุ่น. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินท
รวโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อานนท์ อาภาภิรมณ. (2529). "ความเป็นไทยในวิถีชีวิตและครอบครัวไทย" เอกสารประกอบการ
สัมมนาเรื่องความเป็นไทยที่ควรธำรงไว้. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยคดีศึกษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- Adams, Raymond D. (1966). "Alternation of Nervous Function". *Principle of Internal medicine*. 8th ed. Edited by W. Thorn, and others. Tokyo : Magraw-Hill
- Kogaku Sha, 1977 Boughman, Douglas, General Psychology. New York : Macmillan Co.
- Ausubel, David P. (1969). *Educational Psychology : A cognitive View*. New York : Hole Rinehart.
- Back, A.T. (1972). "Cognition, Anxiety, and Psychophysiological Disorder", in *Anxiety, Current Trend and Research Volume II*. Edited by C.D. Spielberger. P. 343-357. New York : Academic Press.
- Blackburn, S. and Ssturdivant, P. (1975, January). "Relationship of Selected variables of Occupational and Educational Aspirations and Expectations of Female High School Seniors," *Dissertation Abstracts International*. 35 : 4152A.
- Catell, R. B. and Scheir, I.H. (1956). *The Meaning and Measurement of Neuroticism and Anxiety*. Castaneda, A., and others Complex Learning and Performance as a Function of Anxiety in Children and Task difficulty, Child Development.
- Deffenbacher, Jerry L. and Richard M. Suinn. (1982). "The Self-Control of Anxiety," in *Self-management and Behavior Change from Theory to Practice*. Edited by Payl Karoly and Frederick H. Hanfer. P. 393-442. New York : Pergamon Press.
- Dobbins, L.H. (1969, March). "Educational and Occupational Aspirations and Expectations of High School Senior Boys in Five Louisiana parishes," *Dissertation abstracts International*. 29 (2) : 2958A.
- Endler, Norman B. and Jean Edwards. (1982). "Stress and Personality," in *Handbook of Stress*. Edited by Leo Colderger and Shlomo Breznita. p. 36-48. New York : Free Press ; A Division of Macmillan Publishing Co. Inc.
- Epstein, S. (1972). "The Nature of Anxiety," In *Anxiety ; Current Trends in Theory and Research Volume II*. Edited by C.D. Spielberger. P.291-337. New York : Academic Press.
- Feldhusen, J.F. and Thurstone. J.R. (1964). "Personality and Adjustment of High and low Anxious Children," *Journal of Education Research*. 57 ; 265-267.
- Good,V.C. (1973). *Education Dictionary of Education*. 2nd ed. New York. Mcgraw – Hill Book Company.
- Groen, J.J. (1975). "The Measurement of Emotion and Arousal in the Clinical Physiological Laboratory and in Medical Practice," in *Emotions-Their*

- Parameters and Measurement*. Edited by L. Levi. P. 724-746. New York : Raven press.
- Gronlund, (1959). *Sociometry in the Classroom*. New York : Harpe.
- Hilgard, E.R. (1962). *Introduction to psychology*. 3rd ed. New York : Harcourt Brace and World Inc.
- Izard, C. E. (1972). *Patterns of Emotions : A New Analysis of Anxiety and Depression*. New York : Academic Press.
- Johnston, J.G. (1975, December). "A Needs Analysis of Aspirations for Post Secondary Education Held by High School Students and Adult in the State of Vermont," *Psychological abstracts*. P.36.
- Kandel, D. B. and Gellert, Lesser S. (1969). "Parental and Peer Influence on Educational Plan of Adolescents," *American Sociological Review*. 34(22) : 221-222.
- Lawrence, Frances. (1976). "Student Perception of the Classroom Learning Environment in Biology, Chemistry and Physics," *Journal of Research in Science Teaching*. 13 : 315-323.
- Lazarus, R. S. and Averil, James R. (1972). "Emotion and Cognition : with Special Reference to Anxiety," *In Anxiety ; Current Trends in Theory and Research Volume II*. Edited by Charles D. Spielberger. P. 241-283. New York : Academic press.
- Levitt, E. E. (1967). *The Psychology of Anxiety*. New York : Bobb-Merrill Company, Inc.
- Manley, Merlin John. (1969, May). "An Investigation of Developmental Trends in Anxiety in Grade 7-12," *Dissertation Abstracts International*. 29(2) : 2876-A.
- Mora, Angel R. (1956, November). "The Relationship between the Level aspiration and Some Group and Individual Variables," *Dissertation Abstracts International*, 16 : 2206.
- Patterson, C. H. (1973). *Theories of Counseling and Psychotherapy*. 2nd ed. New York. Harper and Row Publishers.
- Penney, R.k., (1965). "Reactive Curiosity and Manifest Anxiety in Children," *Child Development*. 36 : 697-702.
- Rogers, Carl. (1969). *Freedom to Learn*. Columbus, Ohio : Charles E. Merrill.
- Rothman, Esther P. (1968). "Needle : the Teacher as Specialist in Human Relation," *The Education Digest*. 32(1) : 34-36.
- Ryans, David G. (1960). *Characteristic of Teacher*. Manasha : George Benta

Company.

Rycroft, Charles. (1978). *Anxiety and Neurosis*. Harmondsworth : Penguin Books.

Sahlstrom, S. D. (1962, Febuary). "Factors Influencing College Attendance Plans of Capable Rual High School Seniors," *Dissertation abstracts International*. 22.

Sanderson, Herber. (1954). *Basic Conception in Vocational Guidance*. New York : McGraw-Hill.

Sarason, Seymour B. and others. (1960). *Anxiety in Elementary School Children*. New York : John Wiley and Sons.

Stang, Ruth. (1957). "The Adolescent Views Himself," in *A Psychology of Adolescence*. New York : McGraw-Hill.

Stephenson, R.M. (1955). "Occupational Aspiration and Plan of Ninth Graders," *The Journal of Educational Research*, 27-35

Stevenson, R. E. and Adam, B. (1969). "Effect of Anxiety on Timed and Untimed Intelligence Test," *Journal of personality*. 32 : 24-28.

Tiedman, S.C. (1942). "A study of Pupil – Teacher Relationships," *Journal of Education Research*. 35 : 657-633.

Tyler. Leona E. (1964). *The psychology of human Difference*. 3rd ed. New York : Appleton – Centory Co.

Zung, William W.K. (1978). *The Measurement of Anxiety*. New York : Warner Iambert.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/๗/33

วันที่ 6 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวจิราพร พาพลงาม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนครุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวรณี กริทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และ อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนครุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวจิราพร พาพลงาม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระเดชกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/5 /48

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

6 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนครุณราชบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิราพร พาพลงาม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนครุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนครุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี ในระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิราพร พาพลงาม ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-1412596

ที่ ศธ 0519.12/5482

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

4 สิงหาคม 2548

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนครุณราชบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจิราพร พาพลงาม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนครุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 300 คน ตอบแบบสอบถาม องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนครุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิราพร พาพลงาม ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 05-2124811

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () และกรอกข้อความตามสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับ

นักเรียนในช่องว่าง

1. เพศ
☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา
☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4
☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5
☐ มัธยมศึกษาปีที่ 6
4. เกรดเฉลี่ยสะสม.....
5. รายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ย.....บาท / เดือน
6. อาชีพของผู้ปกครอง
☐ รับจ้างหรือเกษตรกร
☐ ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว
☐ รับราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดให้เพียง 1 ช่อง

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าจะตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน					
2.	ข้าพเจ้าเพียรพยายามในการสอบ เพราะคิดว่าการศึกษาเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ					
3.	ข้าพเจ้าพยายามเรียนให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้					
4.	ข้าพเจ้าพยายามที่จะอ่านหนังสือให้มากขึ้นกว่าเดิม					
5.	ข้าพเจ้าคิดว่า ความกระตือรือร้นในการเรียนหนังสือ เป็นสิ่งสำคัญ					
6.	แม้ว่าการบ้านที่กำลังทำอยู่ยากมาก ข้าพเจ้าก็จะพยายามทำให้สำเร็จจนได้					
7.	เมื่อข้าพเจ้าไม่ชอบวิชาใด ก็จะตั้งใจเรียนเพื่อให้สอบได้คะแนนดี					
8.	แม้ว่าผลการเรียนยังไม่ดีพอ ข้าพเจ้าก็จะขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียน					
9.	ข้าพเจ้าตั้งใจไว้ว่าจะเรียนให้สูงเพื่อจะได้มีงานทำที่ดี					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
10.	ข้าพเจ้ามักใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือเพื่อให้มีผลการเรียนดีขึ้น					
11.	ข้าพเจ้าหาความรู้อยู่เสมอๆ เมื่อมีโอกาส เพื่อความก้าวหน้าในการเรียน					
12.	ข้าพเจ้าอดทนต่อการเรียนไม่ว่าจะยากลำบากเพียงใด					
13.	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจเรื่องใด ก็พยายามค้นคว้าทำความเข้าใจโดยไม่ย่อท้อ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดให้เพียง 1 ช่อง

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1.	ผู้ปกครองอยากให้ข้าพเจ้าสอบเข้าศึกษาต่อในระดับสูงให้ได้					
2.	ผู้ปกครอง หวังว่าข้าพเจ้าควรตั้งใจเรียน					
3.	ผู้ปกครองอยากให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือทุกวันเพื่อให้ได้คะแนนดี					
4.	ผู้ปกครอง หวังไว้ว่าข้าพเจ้าต้องได้ทำงานที่มั่นคง					
5.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีผลการเรียนดี					
6.	ผู้ปกครองอยากให้ข้าพเจ้า ขยันเรียนมากขึ้น					
7.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนในสาขาวิชาที่ท่านชอบ					
8.	ผู้ปกครองคงเสียใจมาก ถ้าข้าพเจ้าสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้					
9.	ผู้ปกครองหวังว่าเมื่อข้าพเจ้าเรียนจบจากมหาวิทยาลัยจะหางานทำได้ง่าย					
10.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าสอบได้คะแนนดี					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
11.	ผู้ประกอบการต้องการให้ข้าพเจ้าทำงานรับราชการ					
12.	ผู้ประกอบการต้องการให้ข้าพเจ้ากลับมาทำงานที่ภูมิลำเนา					
13.	ผู้ประกอบการอยากให้ข้าพเจ้า มีผลการเรียนดีเยี่ยม					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดให้เพียง 1 ช่อง

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1.	<u>สถานที่เรียน</u> ในห้องเรียนอากาศถ่ายเทได้ดี					
2.	สภาพของห้องเรียนไม่มีความเป็นระเบียบ					
3.	ขนาดของห้องเรียนไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมกลุ่ม					
4.	โต๊ะเก้าอี้ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
5.	บริเวณโดยรอบห้องเรียนมีเสียงดังรบกวน					
6.	สภาพห้องเรียนร้อนอบอ้าว					
7.	สภาพห้องเรียนมีกลิ่นต่าง ๆ เช่น กลิ่นเหม็นจากห้องน้ำ กลิ่นขยะ					
8.	ห้องเรียนมีขนาดกว้างพอเหมาะกับจำนวนนักเรียน					
9.	<u>สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน</u> สื่อประกอบการสอนมีความทันสมัยช่วยให้เกิดการเรียนรู้					
10.	สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนมีคุณภาพ					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
11.	แต่ละห้องมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
12.	อุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในสภาพที่ดีและพร้อมจะใช้งานได้					
13.	อุปกรณ์การเรียนการสอนล้ำสมัย					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนต่อครูผู้สอน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดให้เพียง 1 ช่อง

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1.	<u>การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูผู้สอน</u> ข้าพเจ้าไม่กล้าปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับครู					
2.	ข้าพเจ้าไม่กล้าปรึกษาปัญหาเรื่องการเรียนกับครู					
3.	ข้าพเจ้านึกถึงครูเมื่อมีปัญหาด้านการเรียน					
4.	ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ใจเมื่อครูสนใจแต่คนที่เรียนเก่ง					
5.	ข้าพเจ้ามักเดินเลี่ยงเมื่อครูเดินสวนทางมา					
6.	เมื่อข้าพเจ้าทำงานบกพร่องครูคอยแนะนำสิ่งที่ถูกต้องเสมอ					
7.	ครูไม่มีความเป็นกันเองทำให้ข้าพเจ้าไม่กล้าปรึกษาปัญหาดังกล่าว					
8.	ข้าพเจ้าไม่กล้าปรึกษาปัญหาด้านส่วนตัวกับครู					
9.	ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู					
10.	ข้าพเจ้าทำความเคารพครูในห้องเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
11.	ข้าพเจ้าทำความเคารพครู นอกห้องเรียน					
12.	<u>การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน</u> ครูให้ความเป็นกันเอง เมื่อข้าพเจ้าขอคำปรึกษา					
13.	ครูรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
14.	ครูให้คำชมเชยเมื่อข้าพเจ้าทำดี					
15.	ครูไม่สนใจปัญหาด้านการเรียนของข้าพเจ้า					
16.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณมีส่วนช่วยในการเรียนหนังสือให้ดีขึ้น					
17.	ครูไม่สนใจปัญหาด้านส่วนตัวของข้าพเจ้า					
18.	ครูให้ความสนใจข้าพเจ้า ถึงแม้ว่าจะเรียนไม่เก่ง					
19.	ครูมีความเมตตา กรุณา กับข้าพเจ้า					
20.	ครูไม่ให้ความเป็นกันเอง กับข้าพเจ้าเมื่ออยู่นอกห้องเรียน					
21.	ครูยิ้มแย้มทักทาย เมื่อพบข้าพเจ้านอกห้องเรียน					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดให้เพียง 1 ช่อง

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าสามารถพูดคุยกับเพื่อน ๆ ได้ทุกคน					
2.	ข้าพเจ้ากับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความรักสามัคคี					
3.	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้ เพื่อนในห้องที่เข้าใจช่วยอธิบาย					
4.	ในการทำงานกลุ่มข้าพเจ้ายอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน					
5.	ข้าพเจ้าเป็นที่พึ่งพาของเพื่อนเสมอในการเรียน					
6.	ข้าพเจ้าพอใจที่เป็นส่วนหนึ่งของเพื่อนในการสนทนา					
7.	ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้อยู่กับเพื่อน					
8.	ข้าพเจ้าเป็นที่รักของเพื่อน ๆ ในห้องเรียน					
9.	เพื่อน ๆ นึกถึงข้าพเจ้าเป็นคนแรกเมื่อต้องการความช่วยเหลือ					
10.	ข้าพเจ้ากับเพื่อน ๆ มักทำกิจกรรมร่วมกันเสมอ					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
11.	เพื่อน ๆ คอยดูแลเอาใจใส่ เมื่อเวลาข้าพเจ้าป่วย					
12.	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นไม่ตรงกับข้าพเจ้า					
13.	เมื่อข้าพเจ้าทำคะแนนสอบได้ดี เพื่อนคอยเป็นกำลังใจให้เสมอ					
14.	ข้าพเจ้ามักให้เพื่อนยืมสมุดจดไปลอกเสมอ					
15.	ข้าพเจ้าพอใจที่ทำให้เพื่อนสนุกสนาน					
16.	เพื่อนบางคนไม่ชอบข้าพเจ้า					
17.	ข้าพเจ้าเป็นที่ปรึกษาให้แก่เพื่อนในห้องได้					
18.	ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม อย่างเต็มความสามารถด้วยความเต็มใจ					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดให้เพียง 1 ช่อง

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1.	<u>ด้านร่างกาย</u> ข้าพเจ้านอนไม่หลับเพราะกังวลในการเตรียมตัวสอบ					
2.	ข้าพเจ้าปัสสาวะบ่อยเมื่อใกล้เข้าห้องสอบ					
3.	ข้าพเจ้าเหงื่อออกมากกว่าปกติ เมื่อนึกถึงการเตรียมตัวสอบไม่ทัน					
4.	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่ออาหารเพราะกังวลในการเตรียมตัวสอบ					
5.	ข้าพเจ้ารู้สึกแน่นหน้าอกเมื่อใกล้ถึงเวลาสอบ					
6.	ข้าพเจ้ามือเท้าเย็นเมื่อนึกถึงวันที่จะสอบ					
7.	ข้าพเจ้ารับประทานอาหารได้มากเมื่อรู้สึกมั่นใจว่าสามารถทำข้อสอบได้ในความรู้ที่เตรียมมา					
8.	ข้าพเจ้าหัวใจเต้นเร็วเมื่อกลัวว่าจะทำข้อสอบไม่ได้					
9.	เมื่อใกล้เข้าห้องสอบข้าพเจ้าตื่นเต้นโดยหายใจแรงและเร็วขึ้น					
10.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเวลาอ่านหนังสือมาก ๆ จะปวดศีรษะข้างเดียว					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
11.	<u>ด้านจิตใจ</u> ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันสอบ					
12.	ข้าพเจ้ารู้สึกกระสับกระส่ายเมื่อใกล้เข้าห้องสอบ					
13.	ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ใจมาก ไม่อยากให้ถึงวันสอบ					
14.	ข้าพเจ้ามีสมาธิดีในการดูหนังสือสอบ					
15.	ข้าพเจ้าคิดฟุ้งซ่านว่าตนเองจะมีความรู้ไม่มากพอที่จะไปสอบแข่งขันกับผู้อื่น					
16.	ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดเพราะกังวลในการเตรียมตัวสอบ					
17.	ข้าพเจ้าไม่กลัวการสอบแข่งขัน					
18.	ข้าพเจ้ากลัวว่าตนเองจะมีความรู้ไม่มากพอที่จะไปสอบแข่งขันกับผู้อื่น					
19.	ข้าพเจ้ากังวลว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวจะเป็นปัญหาในการศึกษาต่อ					
20.	ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจใจความสามารถของตนเอง					
21.	ข้าพเจ้าสับสนไม่รู้จะเลือกศึกษาต่อในสาขาใด					
22.	ข้าพเจ้ารู้สึกสบายเป็นปกติ แม้ต้องดูหนังสืออย่างหนัก					
23.	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่มั่นใจว่าจะสามารถเข้าศึกษาต่อได้ตามที่ต้องการ					
24.	ข้าพเจ้ารู้สึกสับสนไม่รู้ว่าจะต้องดูหนังสือสอบวิชาใดก่อน					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
25.	ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลว่าการสอบครั้งนี้เป็นการตัดสินอนาคตของข้าพเจ้า					
26.	ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการดูหนังสือ					

ภาคผนวก ค
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.711
2	2.179
3	2.179
4	2.500
5	3.240
6	2.179
7	2.500
8	2.449
9	2.683
10	3.361
11	2.683
12	2.941
13	2.711

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ .9786

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.449
2	2.711
3	2.521
4	3.286
5	2.521
6	3.873
7	2.521
8	2.179
9	2.711
10	2.219
11	2.179
12	2.475
13	2.309

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เท่ากับ .9239

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.449
2	2.179
3	2.846
4	2.216
5	3.266
6	2.828
7	2.771
8	2.179
9	2.573
10	2.333
11	2.771
12	2.384
13	2.179

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน เท่ากับ .9782

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.309
2	3.980
3	2.563
4	5.196
5	2.563
6	2.847
7	4.950
8	2.714
9	5.563
10	2.216
11	5.563
12	2.500
13	4.076
14	2.333
15	2.179
16	2.449
17	5.563
18	2.782
19	4.416
20	2.378
21	2.179

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน เท่ากับ .9616

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.000
2	2.333
3	3.133
4	3.091
5	3.216
6	2.350
7	2.563
8	2.465
9	2.782
10	2.500
11	2.496
12	2.179
13	2.771
14	2.248
15	2.782
16	2.179
17	2.782
18	2.750

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เท่ากับ .9528

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความวิตกกังวลในการศึกษา
ต่อในระดับอุดมศึกษา

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.887	14	2.970
2	2.496	15	2.179
3	2.435	16	3.333
4	2.846	17	3.873
5	3.250	18	2.954
6	2.465	19	4.000
7	2.496	20	3.250
8	2.611	21	3.118
9	2.500	22	4.000
10	2.810	23	2.191
11	2.828	24	2.810
12	2.828	25	3.674
13	2.563	26	2.970

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
เท่ากับ .9350

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ สกุล	นางสาวจิราพร พาพลงาม
วันเดือนปีเกิด	28 มกราคม 2522
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	65 หมู่ 6 ตำบลหนองหมื่นถ่าน อำเภอบางบาล จังหวัดร้อยเอ็ด 45160 โทรศัพท์ 0-4356-5192
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2545	ครุศาสตรบัณฑิต (เอกฟิสิกส์) สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี
พ.ศ. 2548	การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร